

9ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΤΡΙΚΑΛΩΝ

ΒΑΛΑΩΡΙΤΟΥ 27

42131 ΤΡΙΚΑΛΑ

Τηλ.: 2431070570, 2431601941

e-mail: mail@9gym-trikal.tri.sch.gr

Κείμενα, ζωγραφικά έργα και φωτογραφίες μαθητών/τριών ως εκπαιδευτικό υλικό που προέκυψε από τη διδασκαλία του μαθήματος της Βυζαντινής & Μεσαιωνικής Ιστορίας της β' Γυμνασίου με θέμα: **"Να διατυπώσουμε τις απόψεις, τις σκέψεις και τις εντυπώσεις μας για το μάθημα της Ιστορίας (μπορούμε να βασιστούμε στην προηγούμενη εμπειρία μας αλλά και στις μελλοντικές προσδοκίες) "**

Σχολικό Έτος 2024-25

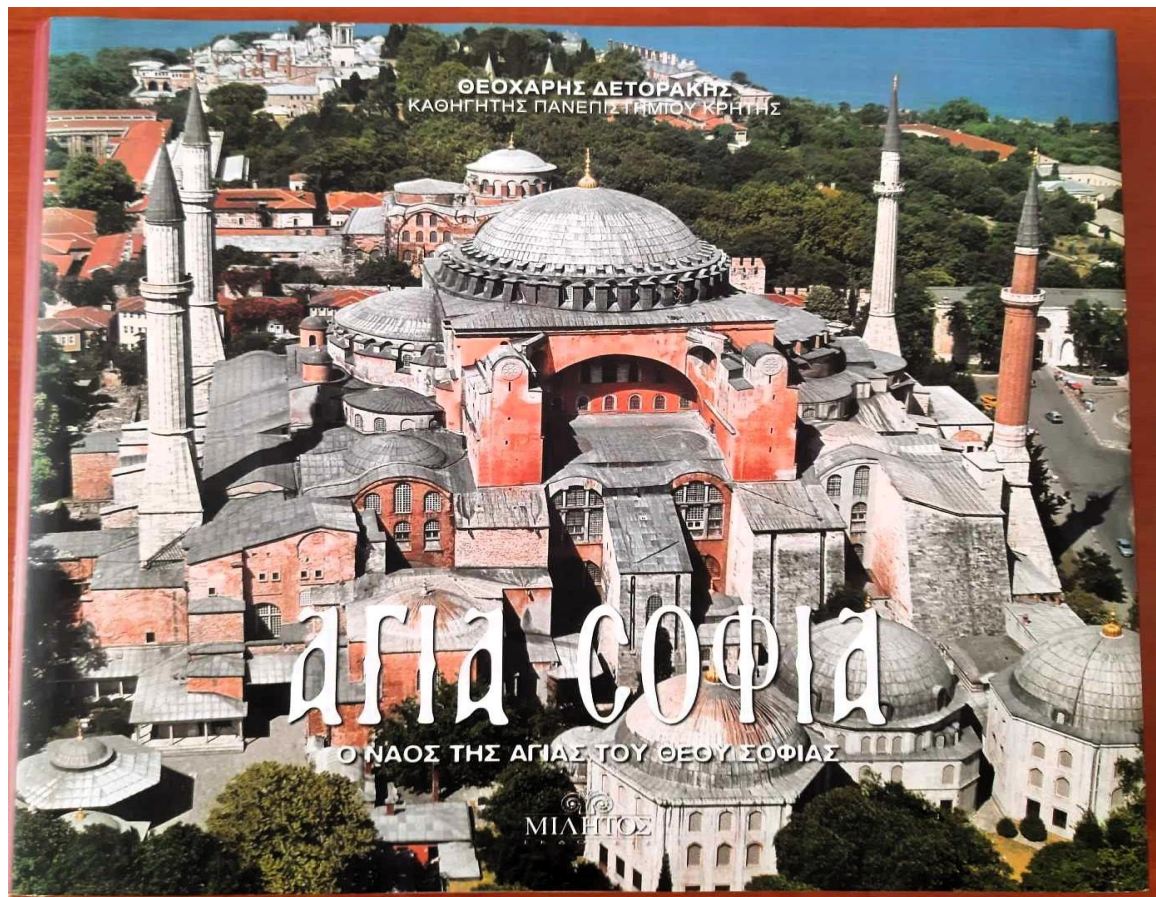
Υπεύθυνη-διδάσκουσα καθηγήτρια:

**Ηλιάδη Αμαλία, φιλόλογος-ιστορικός (ΠΕ02), Δ/ντρια
9^{ου} Γυμνασίου Τρικάλων**

Εισήγηση διδάσκουσας-εισαγωγή:

Κάνοντας μια ειλικρινή τοποθέτηση στους μαθητές μου για το μάθημα της Ιστορίας στην αρχή του Σχολικού Έτους, τους εξέφρασα το «παράπονο» και τη βεβαιότητα πως, ενδεχομένως, δεν θα θυμούνται, αργότερα στο πέρασμα του χρόνου, στοιχειώδη δεδομένα, όπως τη διαίρεση της Ιστορίας σε χρονικές και θεματικές περιόδους, και τους ρώτησα στη συνέχεια να μου πουν τι νιώθουν για την Ιστορία ως μάθημα, για την διδάσκουσα καθηγήτρια και για τις μεθόδους της. Οι προφορικές και γραπτές απαντήσεις τους στο κεντρικό μου ζητούμενο που ήταν η αυθόρμητη κατάθεση απόψεων, εντυπώσεων και προσδοκιών εκ μέρους τους, για το μάθημα της Ιστορίας, και δη, της Βυζαντινής-Μεσαιωνικής της β Γυμνασίου, με ικανοποίησαν και επιβεβαίωσαν την βασική μου θεωρητική θέση: ότι σκοπός του μαθήματος είναι η ιστορικο-φιλοσοφική κατανόηση του ζητήματος της διδασκαλίας της Ιστορίας, και όχι κατ' αρχήν η πρόταση μιας ειδικής διδακτικής της Ιστορίας.

9ο Γυμνάσιο ΤΡΙΚΑΛΩΝ:

Ενίσχυση Φιλαναγνωσίας: παρουσιάσεις βιβλίων στην Σχολική Βιβλιοθήκη του 9ου Γυμνασίου Τρικάλων
“Αποκτώντας Φιλοσοφία Ανάγνωσης: Ο πολιτισμός της εικόνας μέσα από λευκώματα Βυζαντινής και Νεοελληνικής Τέχνης και η πνευματική καλλιέργεια.

Φέτος, στο πλαίσιο των δράσεων αυτοαξιολόγησης σχολικής μονάδας και με θέμα «Η σημασία-αξία της Φιλαναγνωσίας και η συμβολή της σχολικής βιβλιοθήκης στη διεύρυνσή της» αποφασίσαμε να ασχοληθούμε με ανάλογες εκπαιδευτικές-επιμορφωτικές δράσεις. (Β' Τάξη, τμήματα Β1, Β2).

Οι λόγοι που μας έκαναν να ασχοληθούμε με το συγκεκριμένο θέμα ήταν πολλοί και μεταξύ αυτών η ανάγκη απόκτησης γνώσεων και αισθητικής απόλαυσης από την επαφή μας με αυτό. Μέσω των διερευνητικών διαδικασιών αυτής της δράσης Φιλαναγνωσίας, περπατήσαμε στα μονοπάτια της ανάγνωσης εικόνων και έργων τέχνης, του προβληματισμού και της ανταλλαγής απόψεων για την δύναμη λόγου και εικόνας, της συλλογής στοιχείων και την

ολοκληρωμένη πραγμάτευση και σύνθεση του θέματός μας. Εμπνεόμενοι από εικόνες και σχετικά κείμενα και διαπνεόμενοι από δημιουργική ορμή και ερευνητική διάθεση, οι μαθητές και οι μαθήτριές μου του 9ου Γυμνασίου Τρικάλων διατύπωσαν τις σκέψεις και τις αντιλήψεις τους για την Ιστορία και την ανάγνωση, εκφράζοντας παράλληλα τα συναισθήματά τους για το αγαθό της αυτομόρφωσης: αιτίες και αφορμές, παράλληλα, για να επανεκτιμήσουμε και να αναδείξουμε την αυταπόδεικτη αξία του σκεπτόμενου ανθρώπου.

Σε αυτό το πλαίσιο, απλώσαμε την δημιουργική σκέψη και την φαντασία μας στον καμβά της γνώσης για να εκφράσουμε, ως κατακλείδα, την ελκρινή μας ευαρέσκεια για το πρωτότυπο και ενδιαφέρον ψηφιοποιημένο εκπαιδευτικό υλικό που διαμόρφωσε και, εν τέλει, δημιούργησε η πολιτιστική μας ομάδα. Αποτελεί, πραγματικά, μια ελκυστική περιήγηση σε ένα παλίμψηστο εικόνων και λόγου, από όπου αναδύεται η πολύτιμη εμπειρία των ανθρώπων και η μετουσιωμένη, σε εσωτερικό πλούτο, γνώση και αυτοσυνειδησία. Καλοτάξιδη στον κόσμο της γνώσης και της παιδείας η συνθετική μας παρουσίαση. Μια παρουσίαση όπου εμπεριέχονται ενδεικτικά αποσπάσματα από κείμενα των μαθητών/τριών μας τα οποία δημιουργήθηκαν στο πλαίσιο της παραγωγής λόγου, ως βασικού πεδίου της καινοτόμου πολιτιστικής μας δράσης.

Ως εισαγωγή στο θέμα μας λειτούργησαν τρία κομβικά ερωτήματα Φιλαναγνωσίας που τέθηκαν στους μαθητές/τριές μας και οι σταχυολογημένες απαντήσεις τους: «Εκτιμάτε την Ιστορία και την Τέχνη, τα εικαστικά έργα τέχνης και την λογοτεχνία και, αν ναι, για ποιους λόγους; Ποια η σημασία της Φιλαναγνωσίας στη ζωή σας; Τι είδους πλεονεκτήματα νομίζετε ότι μπορεί να σας προσφέρει;»
(Οι μαθητές εξηγούν ποιο από τα βιβλία-κείμενα που διάβασαν οι ίδιοι τους έκανε μεγαλύτερη εντύπωση και γιατί)
Η χρησιμότητα της πνευματικής αναζήτησης και του ελεύθερου στοχασμού ήταν και παραμένει η εξής: να ολοκληρωθεί η μάθηση ενός παιδιού με στόχο αυτό με τη σειρά του να μάθει να σκέφτεται.

Ακολουθούν σταχυολογημένα Κείμενα, έργα ζωγραφικής και φωτογραφίες από τα παλιά Τρίκαλα (Ιστορικό Κέντρο και συνοικία Βαρούσι) μαθητών/τριών- πρωτότυπο εκπαιδευτικό υλικό που προέκυψε από την πραγμάτευση του θέματος:
Δράση Φιλαναγνωσίας 2024-25

Η Υπεύθυνη Συντονίστρια-διδάσκουσα καθηγήτρια:
**Ηλιάδη Αμαλία, φιλόλογος-ιστορικός (ΠΕ02), Δ/ντρια
9ου Γυμνασίου Τρικάλων**

9ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΤΡΙΚΑΛΩΝ: Χρονική φάση προετοιμασίας της Δημιουργίας-Βελτίωσης Σχολικής Βιβλιοθήκης και Δράσεων Φιλαναγνωσίας

Διαμόρφωση-διακόσμηση χώρου, αγορά επίπλων βιβλιοθήκης, ταξινόμηση-κατάταξη λογοτεχνικών βιβλίων, βιβλίων Τέχνης και Ιστορίας, ενίσχυση Φιλαναγνωσίας μέσω διδακτικών πρωτοβουλιών και δράσεων. Τρόποι εμπλουτισμού γλωσσικού γραμματισμού (διαθεματική προσέγγιση-συνδυασμός μαθημάτων π. χ. Ιστορία-Νεοελληνική Γλώσσα). Διαμόρφωση κανονισμού λειτουργίας της σχολικής βιβλιοθήκης.

**«Μικρό Ιστορικό σημείωμα περί βυζαντινής Ιστορίας και Κοινωνίας»
Αμαλία Κ. Ηλιάδη, φιλόλογος-ιστορικός, Δ/ντρια 9ου Γυμνασίου
Τρικάλων.**

Η Μνημοσύνη είναι προγεννήτορας όλων των τεχνών και των επιστημών, μεταξύ των οποίων και της ιστορίας η Κλειώ ήταν μία από τις θυγατέρες της. Η επιστήμη της θύμησης, η μνημονική, που αποδίδεται στον Σιμωνίδη τον Κείο, αποτέλεσε τη βάση της μαθησιακής διαδικασίας.

Η μνήμη για τους αρχαίους Έλληνες αποτελούσε, εξάλλου, προϋπόθεση της σκέψης. Αυτή τη βασική ιδέα παρέλαβαν οι Βυζαντινοί από τους αρχαίους Έλληνες ως άξιοι επίγονοί τους και με γνώμονα την τεράστια αξία της καταγραφής για την πρόοδο και την επιβίωση της κοινωνίας τους, κατέλιπταν σε μας πληθώρα γραπτών πηγών: χρονογραφίες, ιστορίες, αφηγήσεις, βίους αγίων. Εξάλλου, γενικά μιλώντας, όλοι οι βυζαντινοί είχαν ιδιαίτερη εκτίμηση και σεβασμό προς την εκπαίδευση. Τη θεωρούσαν ως το πρώτο από τα αγαθά που μπορούσαν να κατέχουν και το οποίο δε θα τους «πρόδιδε» ποτέ. Γι' αυτό οι πατέρες φρόντιζαν για την εκπαίδευση των παιδιών τους.

Τα παιδιά, μετά από τα έξι ή επτά τους χρόνια πήγαιναν στα σχολεία για να μάθουν τα πρώτα τους γράμματα που ονομάζονταν Προπαιδεία των μαθημάτων και πιο συχνά Ιερά Γράμματα, επειδή οι δάσκαλοι της στοιχειώδους εκπαίδευσης ήταν οι πιο πολλοί κληρικοί και μοναχοί και δίδασκαν το αλφάβητο, τον συλλαβισμό, την

ανάγνωση και τη γραφή μέσα από εκκλησιαστικά, ως επί το πλείστον, κείμενα. Οι μαθητές διδάσκονταν, μ' αυτή τη μεθοδολογία, στοιχεία γραμματικής, αριθμητική, αρχαία ιστορία, μυθολογία, ωδική και θρησκευτικά. Εκείνος που δίδασκε τα πρώτα στοιχεία καλούνταν στοιχειυτής ή γραμματιστής κι εκείνος που δίδασκε αριθμητική, δηλαδή το «ψηφίζειν», λεγόταν ψηφιστής.

Για τον μελετητή μιας κοινωνίας, τωρινής ή παρελθούσας, η μνήμη αποτελεί εργαλείο και πεδίο έρευνας, μέσον δηλαδή, και στόχο της μελέτης του. Ακόμη και η ατομική μνήμη δεν είναι απλώς μια μνήμη προσωπική. Οι μνήμες που συγκροτούν την ταυτότητά μας και μας παρέχουν ένα πλαίσιο για τη σκέψη και τη δράση μας δεν είναι μονάχα δικές μας τις έχουμε μάθει, τις έχουμε «δανειστεί» και τις έχουμε, κατά κάποιον τρόπο, κληρονομήσει μέσα από τις οικογένειες, τις κοινότητες και τις πολιτισμικές παραδόσεις μας.

Η ιστορία καθεαυτή αποτελεί προϊόν και πηγή κοινωνικής μνήμης. Η απόπειρα να ορίσουμε τον ρόλο της κοινωνικής μνήμης αναφορικά με την ανάπτυξη του παρελθόντος και την κατανόησή του συνιστά μια επίπονη ενασχόληση.

Η Βυζαντινή Αυτοκρατορία (330-1453) υπήρξε μία από τις πλέον μακραίωνες κρατικές δομές στην μέχρι τώρα ανθρώπινη καταγεγραμμένη ιστορία επιβιώνοντας χάρη στον πολιτισμό που είχε αναπτύξει. Στο μεγαλύτερο μέρος της διαδρομής του το Βυζάντιο στηρίχθηκε σε ένα συγκεντρωτικό σύστημα εξουσίας στο οποίο ο αυτοκράτορας είχε τον πλήρη έλεγχο. Ήταν ένα σύστημα πανίσχυρης πολιτικής διακυβέρνησης το οποίο μέχρι και τις αρχές του 11ου αιώνα ενεργούσε σε έναν «ενοποιημένο πολιτισμικά χώρο, με δημογραφική επάρκεια, ανεπτυγμένη οικονομία, υψηλού βαθμού κοινωνική και πολιτική οργάνωση και πολλούς εγγράμματους ανθρώπους». Τα Συναξάρια, τα Μαρτυρολόγια κι οι Βίοι της Πρώϊμης Βυζαντινής περιόδου, μελετούμενοι ως ιστορικές πηγές, μας αποκαλύπτουν έναν εξαιρετικά μεγάλο πλούτο παντοειδών πληροφοριών ως προς τα ιστορικά γεγονότα (πολιτικά, στρατιωτικά, κοινωνικά), ως προς τις αντιλήψεις, στάσεις, αξίες της κοινωνίας της υπό μελέτη περιόδου (Πρωτοβυζαντινής), ως προς την κουλτούρα (πνευματική καλλιέργεια) των συγγραφέων τους και του αναγνωστικού τους κοινού και, βέβαια, ως προς την, εν γένει, κοινωνική και οικονομική κατάσταση του βυζαντινού κράτους κατά την πρώϊμη περίοδο της ζωής του(3ος -6ος αι. μ.χ.).

Κυρίως όμως αποκαλύπτουν, με ενάργεια και αμεσότητα, τη διαπλοκή των κειμένων αυτών με στοιχεία λογοτεχνικής προφορικότητας και προφορικών «μυθικών» παραδόσεων, οι περισσότερες απ τις οποίες ανάγονται στην ελληνική αρχαιότητα. Το γεγονός αυτό αποτελεί μια πολύ ενδιαφέρουσα πολιτιστική πρωτοτυπία η οποία ενοποιεί, συνδέοντάς τις με εσωτερικά λεπτά νήματα, τις δυο ομόρριζες συνιστώσες της λογοτεχνικής δημιουργίας: την προφορική λογοτεχνική παράδοση και την αντίστοιχη γραπτή. Ακόμη ενοποιεί και συνδέει με άρρηκτους δεσμούς την αρχαία ελληνική λαϊκή και λόγια σκέψη και φιλοσοφία με την αντίστοιχη βυζαντινή. <https://en.calameo.com/books/0046253963477157827e8>

Στο σημείο αυτό είναι υποχρεωμένος κανείς να ρωτήσει: Πώς ζούσαν οι Βυζαντινοί; Ήταν η ερώτηση, στην οποία ο R.Byron ζήτησε να απαντήσει στο νεανικό του έργο «Το Βυζαντινό

Επίτευγμα». Ένα κεφάλαιό του το τιτλοφόρησε «Η χαρούμενη ζωή». Αυτό είναι μια σοβαρή παραποίηση. Όσο περισσότερο κανείς μελετά τη ζωή του Βυζαντίου, τόσο κατανοεί το βάρος των φροντίδων, που το τυραννούσαν. Ο φόβος, που προκαλούσε ο άτεγκτος φοροεισπράκτορας, ο τρόμος, από την αυθαίρετη τυραννία του αρχηγού του κράτους, η αδυναμία του χωρικού, μπροστά στην άπληστη επιθυμία του δυνατού για αρπαγή της γης, η επαναλαμβανόμενη απειλή βαρβαρικής εισβολής καθιστούσαν τη ζωή μια επικίνδυνη υπόθεση. Και εναντίον των κινδύνων που την απειλούσαν, μόνο υπερφυσική βοήθεια -η βοήθεια του αγίου, του μάγου ή του αστρολόγου- μπορούσε να την σώσει. Και είναι τιμή του που ο βυζαντινός κόσμος έκανε συνείδησή του τη φιλανθρωπία και ζήτησε να ελαφρώσει τα βάρη της ζωής, θεμελιώνοντας νοσοκομεία για τους ασθενείς, τους λεπρούς και τους αδύνατους, κτίζοντας ξενοδοχεία για τους οδοιπόρους και τους ξένους, γηροκομεία για τους γέροντες, οίκους μητρότητας για τις γυναίκες, καταφύγια για τα εγκαταλελειμμένα παιδιά και τους πτωχούς, ιδρύματα με γενναιοδωρία ενισχυόμενα οικονομικώς από τους ιδρυτές τους, οι οποίοι με γραπτούς κανονισμούς ρύθμιζαν με λεπτομέρειες τις κατευθύνσεις διοικήσεως αυτών των φιλανθρωπικών ιδρυμάτων. Πρέπει κανείς να στραφεί προς τη ζωή των αγίων και όχι προς τους αυλικούς ιστορικούς, αν θα ήθελε να περιγράψει τις συνθήκες ζωής του Βυζαντίου. Και επειδή η ζωή ήταν ανασφαλής και επικίνδυνη, εύκολα αναπτύσσονταν καχυποψίες και εκρήξεις βίας και η σκληρότητα ήταν η φυσική συνέπεια. Η Ευρώπη του αιώνα μας θα έπρεπε να κάνει ευκολότερη την κατανόηση των βασάνων του βυζαντινού κόσμου. Δεν θα αντιληφθούμε ποτέ σ' όλη την έκταση το μέγεθος των αυτοκρατορικών επιτευγμάτων, αν δεν έχουμε μάθει σε ορισμένο βαθμό την τιμή, με την οποία αυτά τα επιτεύγματα πραγματοποιούνταν. Οι μαθητές/τριες προβληματίστηκαν, αναρωτήθηκαν, συζήτησαν, εκφράστηκαν, αντάλλαξαν απόψεις και θέσεις με το ακόλουθο θέμα:

**Θέμα συνθετικής- δημιουργικής- εργασίας στην ιστορία.
"Να διατυπώσουμε τις απόψεις, τις σκέψεις και τις εντυπώσεις μας για το μάθημα της Ιστορίας μπορούμε να βασιστούμε στην προηγούμενη εμπειρία μας αλλά και στις μελλοντικές προσδοκίες"**

Αξιότιμη κ. Διευθύντρια,

Σας στέλνω την εργασία που μας ζητήσατε στο μάθημα της Ιστορίας.

Με εκτίμηση,

Αντώνης Τζοφώλης

«Οι Σκέψεις, οι Εντυπώσεις μου και τα Συναισθήματα από το μάθημα της Ιστορίας»

Η γνωριμία μου με την Ιστορία άρχισε στην Τετάρτη δημοτικού. Δύσκολο μάθημα για τους μαθητές, επειδή κανείς δεν μπορούσε εύκολα να το θυμηθεί και να το μάθει απέξω. Περισσότερο καταλάβαινα κάποια πράγματα, όταν μου το διάβαζε η μητέρα μου ή η δασκάλα που ερχόταν για μαθήματα στο σπίτι. Εγώ στο σχολείο

δυσκολευόμουν να παρακολουθήσω, γιατί η δυσλεξία με δυσκολεύει στην παρακολούθηση, όταν γίνεται φασαρία.

Μετά άρχισαν τα προβλήματα με την υγεία μου και δεν πήγαινα στο σχολείο για πολύ μεγάλα διαστήματα. Έτσι, από την τετάρτη και την πέμπτη δημοτικού δεν θυμάμαι πολλά πράγματα. Στην έκτη τάξη, όμως, η δασκάλα που μας μάθαινε ιστορία ήταν πολύ καλή, παρουσίαζε πολύ όμορφα το μάθημα, μας έδειχνε μάλιστα και βίντεο και θυμάμαι πολλά πράγματα που έχουν σχέση με την ελληνική επανάσταση.

Στο γυμνάσιο, στην πρώτη τάξη, η ιστορία είχε πολλά ενδιαφέροντα πράγματα. Στην τάξη, όμως δεν μου άρεσε το μάθημα, ήταν μάλλον βαρετό.

Τώρα, στη Δευτέρα τάξη δεν ξέρω πώς θα είναι το μάθημα, αλλά το βιβλίο είναι αρκετά δύσκολο και δεν το καταλαβαίνω εύκολα χωρίς βοήθεια. Ελπίζω ότι η καθηγήτριά μας θα μας βοηθήσει να κατανοήσουμε καλά τη βυζαντινή ιστορία.

Ντάφος Βασίλειος, τμήμα Β2 ΕΡΓΑΣΙΑ στην ΙΣΤΟΡΙΑ

Η Ιστορία είναι ένα από τα βασικά μαθήματα που διδάσκεται σε όλες τις σχολικές τάξεις επειδή μαθαίνουμε πως ζούσαν οι προηγούμενες γενιές και τι θυσίες έκαναν για να φτάσουμε στο σήμερα.

Είναι ένα μάθημα που έχει πολύ ενδιαφέρον καθώς γνωρίζουμε πως ζούσαν τα αρχαία χρόνια και πως εξελίσσονταν κάθε φορά οι πολιτισμοί κάνοντας συνεχώς προόδους. Ακόμη με κάνει να αισθάνομαι περηφάνεια για όλους αυτούς τους ήρωες που πολέμησαν για το καλό της πατρίδας μας.

Θα μου άρεσε να είχαμε περισσότερες ώρες μάθημα διότι αυτό θα βοηθούσε τον καθηγητή να τα λέει πιο αργά και να μην βιάζεται για να τελειώσει την ύλη. Μακάρι να υπήρχαν και σήμερα τόσο σπουδαίοι και ικανοί ηγέτες και ήρωες που να βοηθούσαν την χώρα μου να γίνει

καλύτερη.

Από την άλλη όμως είναι ένα αρκετά δύσκολο μάθημα που κάθε φορά που το έχουμε στο πρόγραμμα με αγχώνει και με κουράζει να συγκρατώ τόσα πολλά περίεργα ονόματα και μέρη. Καλό θα ήταν να μας έβαζαν οι εκπαιδευτικοί λιγότερα για να ξέρουμε από έξω ώστε να μου μειωθεί το άγχος και να την διαβάζω πιο ήρεμα.

Η Ιστορία είναι χρήσιμο μάθημα αλλά θα ήθελα να βρεθεί ένας τρόπος που θα μπορούσα να την μαθαίνω πιο εύκολα.

Εργασία στην Ιστορία: Καθηγήτρια: Αμαλία Ηλιάδη Τάξη Β1: Μαρία Καλαμπάκα

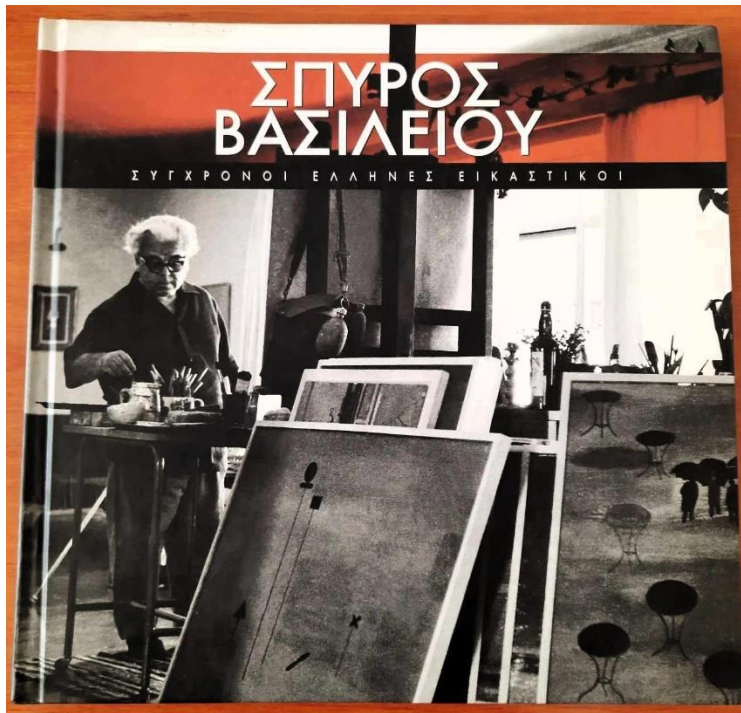
Θέμα συνθετική- δημιουργική- εργασία στην ιστορία.

"Να διατυπώσουμε τις απόψεις, τις σκέψεις και τις εντυπώσεις μας για το μάθημα της Ιστορίας μπορούμε να βασιστούμε στην προηγούμενη εμπειρία μας αλλά και στις μελλοντικές προσδοκίες"

Με τον "ιστορία" εννοούμε οτιδήποτε έχει συμβεί στο παρελθόν. Η Ιστορία όμως ως επιστήμη μελετά το παρελθόν πάντα με τη βοήθεια του ιστορικού με στόχο τη γνώση, την κατανόηση & την ερμηνεία του. Την Ιστορία τη διδασκόμαστε από την Γ' Δημοτικού ως Γ' Λυκείου. Σκοπός της διδασκαλίας της Ιστορίας στο σχολείο κατά την άποψη μου θα πρέπει να είναι η ανάπτυξη της κριτικής σκέψης, της δημοκρατικής συνείδησης, ακόμη η καλλιέργεια αξιών όπως η ελευθερία, η ισότητα, ο αλληλοσεβασμός & θα πρέπει να στοχεύει, να αποκτήσουν οι μαθητές ιστορική σκέψη & συνείδηση.

Όσο αφορά την εμπειρία μου όλα αυτά τα χρόνια από την τη διδασκαλία του μαθήματος, δεν μου κέντριζε το ενδιαφέρον & μου ήταν αδιάφορο. Τα μάθημα χρειάζεται μια νέα μορφή ώστε να γίνει σύγχρονο & ελκυστικό στους μαθητές. Θα

προσδοκούμε μια αλλαγή συγγραφής των βιβλίων, η οποία θα ήταν & ποιο κατανοητή & χρηστική, όχι πολλές λεπτομέρειες, μόνο τα σημαντικά & ουσιώδη γεγονότα. Όσο αφορά την παράδοση, θα ήθελα κάποιον διαφορετικό τρόπο, ώστε να θυμάμαι το μάθημα από το μάθημα από την παράδοση & με μια ανάγνωση να γίνει κτήμα μου.

ΣΥΝΘΕΤΙΚΗ - ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΠΟΛΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΓΙΑ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ, ΠΟΛΛΟΥΣ ΚΑΙ Α ΘΕΤΙΚΟΥΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ-ΛΟΓΟΥΣ: ΜΑΘΑΙΝΟΥΜΕ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΑΥΤΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΑΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥΣ. ΕΠΙΠΛΕΟΝ ΓΙΑ ΤΟΝ ΤΡΟΠΟ ΖΩΗΣ ΤΟΥΣ, ΤΙΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΕΙΣ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΣΥΝΗΘΕΙΕΣ ΤΟΥΣ. ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΒΕΒΑΙΑ ΚΑΙ ΚΑΠΟΙΑ ΟΛΟΚΛΗΡΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΤΟΥΣ , ΤΙΣ ΑΝΤΙΛΗΨΕΙΣ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΤΟΥΣ . ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΥ ΣΗΜΑΝΤΙΚΑ ΔΙΟΤΙ ΑΥΤΑ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΣΤΗΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΜΑΣ ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΑΤΑΛΑΒΑΙΝΟΥΜΕ ΠΟΣΟ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΑ ΗΤΑΝ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΤΟΤΕ.

ΜΟΥ ΑΡΕΣΕΙ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΓΙΑΤΙ ΕΜΠΛΟΥΤΙΖΩ ΤΙΣ ΓΝΩΣΕΙΣ ΜΟΥ ΜΕ ΠΟΛΛΑ ΣΗΜΑΝΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΙΧΑ ΞΑΝΑΔΕΙ ΚΑΙ ΞΑΝΑΔΙΑΒΑΣΕΙ ΣΕ ΚΑΠΟΙΟ ΑΛΛΟ ΜΑΘΗΜΑ. ΜΑΘΑΙΝΩ ΠΟΛΛΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΑΥΤΗ ΠΟΥ ΔΕΝ ΓΝΩΡΙΖΑ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ. ΚΑΠΟΙΑ ΜΟΥ ΦΑΙΝΟΝΤΑΙ ΠΟΛΥ ΠΑΡΑΞΕΝΑ. ΔΕΝ ΜΕ ΕΝΟΧΛΕΙ ΟΜΩΣ , ΔΙΟΤΙ ΜΠΑΙΝΩ ΣΤΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΝΑ ΣΚΕΦΤΩ , ΝΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΤΩ ΚΑΙ ΝΑ ΣΥΓΚΡΙΝΩ ΤΗΝ ΔΙΚΗ ΤΟΥΣ ΕΠΟΧΗ ΜΕ ΤΗ ΔΙΚΗ ΜΑΣ . ΕΧΩ ΕΝΤΥΠΩΣΙΑΣΤΕΙ ΚΑΙ ΓΟΗΤΕΥΤΕΙ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΑΠΟ ΚΑΠΟΙΑ, ΟΠΩΣ Η ΕΝΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΦΕΤΙΝΟΥ ΜΑΣ ΒΙΒΛΙΟΥ ΜΕ ΤΟ ΝΑΟ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΣΟΦΙΑΣ . ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΜΟΛΙΣ ΜΑΣ ΤΟ ΑΦΗΓΗΘΗΚΕ Η ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ ΜΑΣ ΦΑΝΤΑΖΕ ΕΞΩΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ.

Ο ΤΡΟΠΟΣ ΠΟΥ ΜΑΣ ΔΙΔΑΣΚΕΙ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ **Η ΦΕΤΙΝΗ ΜΑΣ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ Η Κ. ΗΛΙΑΔΗ ΑΜΑΛΙΑ** ΟΜΟΛΟΓΩ ΚΑΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΩ ΠΩΣ ΕΙΝΑΙ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟΣ ΑΠΟ ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ ΧΡΟΝΙΑ. ΣΤΑ ΜΑΤΙΑ ΜΟΥ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΣΑΝ ΕΝΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΠΟΥ ΜΑΣ ΤΟ ΑΦΗΓΗΤΑΙ ΠΟΛΥ ΟΜΟΡΦΑ. ΜΑΣ ΕΜΠΛΟΥΤΙΖΕΙ ΜΕ ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΙΣ ΓΝΩΣΕΙΣ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΜΕ ΑΥΤΟ ΤΟΝ ΤΡΟΠΟ ΔΕ ΓΙΝΕΤΑΙ ΒΑΡΕΤΟ, ΟΠΩΣ ΤΟ ΕΙΧΑΜΕ ΣΥΝΗΘΙΣΕΙ. ΠΙΣΤΕΥΩ ΠΩΣ ΘΑ ΣΥΝΕΡΓΑΣΤΟΥΜΕ ΑΨΟΓΑ ΜΑΖΙ ΤΗΣ ΚΑΙ ΔΕΝ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΝΑ ΥΠΑΡΞΕΙ ΚΑΜΙΑ ΔΥΣΚΟΛΙΑ , ΑΦΟΥ ΚΑΙ Η ΙΔΙΑ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙ ΝΑ ΜΑΣ ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΕΙ ΟΣΟ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΝ . ΠΡΟΤΙΜΑ ΝΑ ΣΥΓΚΡΑΤΟΥΜΕ ΤΑ ΠΙΟ ΣΗΜΑΝΤΙΚΑ ΚΑΙ ΟΧΙ ΝΑ ΜΑΘΑΙΝΟΥΜΕ ΑΠ' ΕΞΩ ΟΛΟ ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ. ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΒΕΒΑΙΑ ΠΟΛΥ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟ ΚΑΙ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΕΝΘΑΡΥΝΤΙΚΟ ΠΡΟΣ ΕΜΑΣ.

ΒΡΑΚΑ ΣΟΦΙΑ, ΤΜΗΜΑ Β1 ΤΟΥ 9^{ΟΥ} ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΤΡΙΚΑΛΩΝ

Η ιστορία, είτε με τη μορφή μαθήματος, είτε ως πηγή πληροφοριών για παλαιότερα έτη, αποτελεί «ένα αντικείμενο μελέτης υψίστης σημασίας», καθώς είναι η πολιτιστική κληρονομία ενός λαού. Μέσα από την Ιστορία διαφαίνεται ο πολιτισμός, τα ήθη και τα έθιμα αλλά και παλαιότερες αξίες τις οποίες πρέσβευαν οι πρόγονοι των σημερινών ανθρώπων και συνέβαλαν στην διαμόρφωση νέων εκσυγχρονισμένων αξιών. Επιπλέον, μέσα από την ιστορία αναπτύσσεται εθνική συνείδηση η οποία αποτελεί ένα επιθυμητό αγαθό, καθώς επιτυγχάνεται η απόκτηση εθνικής ταυτότητας. Ακόμη, μέσω της διδασκαλίας της ιστορίας τα άτομα πληροφορούνται και συγχρόνως αποκτούν μια πιο ολοκληρωμένη εικόνα για τις παλαιότερες εποχές. Συνεπώς, οι άνθρωποι σέβονται τους προγόνους τους και καταβάλλουν συνεχείς προσπάθειες ώστε να μην αλλοιωθεί ο πολιτισμικός πλούτος της χώρας τους. Επομένως, με την εκμάθηση της ιστορίας διατηρούνται αναλλοίωτα τα δομικά στοιχεία μιας σύγχρονης κοινωνίας, όπως οι κανόνες, οι θεσμοί, οι αξίες και οι συνήθειες, που επηρεάστηκαν από γεγονότα παλαιότερων εποχών.

Η εκμάθηση της ιστορίας παίζει έναν ιδιαίτερα σημαντικό ρόλο διότι τα γεγονότα των παλαιότερων χρόνων επηρέασαν τη σύγχρονη κοινωνία σε πολύ μεγάλο βαθμό. Για αυτό τον λόγο η ιστορία θα πρέπει να αποτελεί ένα μάθημα και να μην θεωρείται περιττή και ανούσια μάθηση από τους μαθητές.

Αρχικά είναι σημαντικό να κατανοήσουμε τους λόγους της εκμάθησης της ιστορίας:

1] Η ιστορία μας βοηθά να καταλάβουμε ανθρώπους και κοινωνίες του παρελθόντος και του παρόντος, μας παρέχει απαντήσεις για τον τρόπο ζωής των ανθρώπων, την προέλευση συνηθειών τους καθώς και των κοινωνικοπολιτικών ιδεών και νόμων ενός κράτους.

2] Η ιστορία παρέχει ταυτότητα, μπορούμε μέσα από αυτήν να μάθουμε τις ομάδες ανθρώπων, θεσμούς και πως ολόκληρες χώρες διαμορφώθηκαν και εξελίχθηκαν μέχρι και σήμερα.

3] Η μας βοηθά να είμαστε καλοί κι ευσυνείδητοι πολίτες, μελετώντας και παρατηρώντας τη διάρθρωση των κοινωνιών, φτάνουμε σε σημείο σύγκρισης με άλλα έθνη και κοινωνίες γεγονός που βοηθά την υπεύθυνη ιδιότητα του πολίτη.

Συμπερασματικά με την εκμάθηση της Ιστορίας, αναπτύσσεται η κριτική σκέψη, καλλιεργείται η ιστορική μας συνείδηση, ενισχύεται η πολιτισμική μας ταυτότητα και το κυριότερο ενισχύεται ο σεβασμός της δια/πολυπολιτισμικότητας. Κι όλα αυτά συμβάλλουν στην προετοιμασία και στη δημιουργία υπεύθυνων πολιτών.

Η γνώση κι η εκμάθηση της ιστορίας θα μπορούσε να αποτελέσει ευχάριστη ώρα για τους μαθητές αν συνδυάζεται και με τη χρήση των σύγχρονων πολυμέσων. Προτείνω σε γονείς και στους εκπαιδευτικούς αλλά και στους μαθητές να τα επισκέπτονται αυτά τα σημεία στο διαδίκτυο, αν έχουν ελεύθερο χρόνο να τα επισκεφθούν, μπορούν να μπουν στο ίντερνετ και να δουν εικόνες και άλλα.

Γάλλου Τριανταφυλλιά, Β1 9^{ου} Γυμνασίου Τρικάλων

ΕΡΓΑΣΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑ ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ ΗΛΙΑΔΗ ΑΜΑΛΙΑ

Από την τρίτη δημοτικού, δηλαδή όταν ήρθα πρώτη φορά σε επαφή με το μάθημα της ιστορίας, μου φαινόταν δύσκολο, αλλά ενδιαφέρον! Μου άρεσε να μαθαίνω για την μυθολογία! Ήταν σαν να διαβάζω παραμύθι. Λάτρευα να μαθαίνω για θεούς, ημίθεους και ήρωες της φαντασίας!

Στην Τετάρτη δημοτικού όμως όλα άλλαξαν, διότι πλέον κάναμε Αρχαία ιστορία και όχι μυθολογία! Τότε κατάλαβα ότι η ιστορία θα ήταν πολύ πιο δύσκολη. Η χρονιά κύλησε πολύ δύσκολα λόγω της Ιστορίας! Δυσκολευόμουν να την μάθω και αγχωνόμουν αρκετά. Φτάνοντας στην Πέμπτη δημοτικού τα πράγματα έγιναν πολύ καλύτερα, διότι είχαμε έναν δάσκαλο

που έκανε το μάθημα να φαίνεται πολύ πιο εύκολο. Το εξηγούσε πολύ καλά και ήταν σε όλους μας πανεύκολο να το μάθουμε. Κανένας δεν έπαιρνε χαμηλό βαθμό ,εκτός από ένα με δύο παιδιά, που δεν συμμετείχαν καν στο μάθημα και δεν ενδιαφέρονταν. Έτσι έμαθα αρκετά για τα Βυζαντινά χρόνια. Τον ίδιο δάσκαλο είχαμε και στην έκτη δημοτικού και χάρη σε αυτόν έχω μια καλή εικόνα για την Ιστορία, αν και το βιβλίο με δυσκόλευε πολύ! Τότε κάναμε Νεότερη και Σύγχρονη Ιστορία!

Έφτασα γυμνάσιο. Η ιστορία και πάλι ήταν εύκολη, διότι ήταν επανάληψη της Ιστορίας της Τετάρτης δημοτικού απλά με περισσότερες πληροφορίες! Επίσης η καθηγήτρια που μας έκανε ιστορία ήταν πολύ καλή, εξηγούσε το μάθημα, συζητούσαμε μαζί της και μας έλυσε όλες μας τις απορίες. Μάθαμε αρκετά πράγματα για την Αρχαία Ιστορία! Η χρονιά κύλησε πολύ καλά, οι μέρες περνούσαν αλλά εμένα η ιστορία μου φαινόταν το ίδιο εύκολη. Χρειαζόταν βέβαια αρκετό διάβασμα αλλά ήταν ενδιαφέρουσα!

Δευτέρα γυμνασίου πλέον η Ιστορία άρχισε να δυσκολεύει, αλλά και πάλι η καθηγήτρια που μας κάνει αυτό το μάθημα είναι πολύ καλή ,αναλυτική και μας εξηγεί το μάθημα υπέροχα! Συζητάει μαζί μας, ρωτάει την άποψή μας και το μάθημα γίνεται αρκετά ενδιαφέρον! Βέβαια αυτά που πρέπει να μαθαίνουμε είναι αρκετά και χρειάζεται χρόνο γι' αυτό. Κάνουμε για το Βυζάντιο, όπως και στην Πέμπτη δημοτικού, αλλά πολύ πιο αναλυτικά! Αρκετές πληροφορίες, ημερομηνίες ,ονόματα...

Η ιστορία γενικά είναι ένα πολύ ενδιαφέρον μάθημα! Μας δίνει πληροφορίες για το παρελθόν μας, για τους προγόνους μας, για τους αγώνες που έκαναν για να είμαστε εμείς ελεύθεροι και για την ανάπτυξη του πολιτισμού μας! Τα βιβλία μας όμως ,πολλές φορές είναι δύσκολα και κάνουν το μάθημα βαρετό και κουραστικό! Οι δάσκαλοι και οι καθηγητές μας όμως

προσπαθούν να κάνουν το μάθημα ευχάριστο και εμάς να αγαπήσουμε την ιστορία μας!

**Παπακώστας
Γεώργιος,
μαθητής του Β2 9^{ου} Γυμνασίου Τρικάλων**

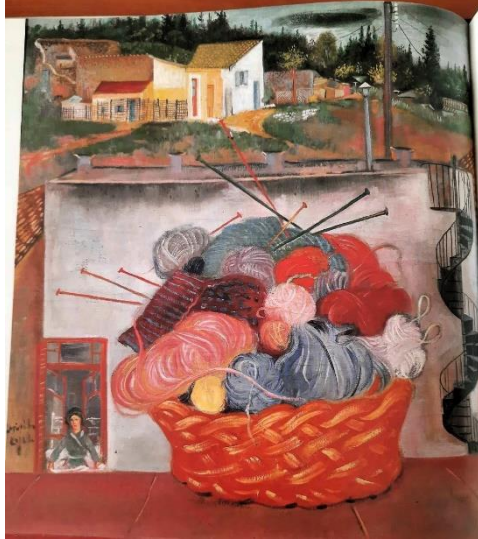
Εργασία ιστορίας, Χρίστος Κίσσας Β2 9ο Γυμνάσιο Τρικάλων

Το μάθημα της Ιστορίας είναι σαν ένα παράθυρο στον κόσμο του παρελθόντος, όπου μπορούμε να δούμε πώς ζούσαν οι άνθρωποι, τον πολιτισμό τους, ποιοι ήταν οι ηγέτες τους και πώς οι πράξεις τους επηρέασαν τη ζωή τους αλλά και τη δική μας σήμερα. Στο μάθημα της ιστορίας, μαθαίνουμε για τους πολέμους, τις εξελίξεις και τα μεγάλα γεγονότα που έφεραν αλλαγές. Μέσα από αυτές τις ιστορίες, μαθαίνουμε να εκτιμούμε το παρελθόν και να κατανοούμε καλύτερα το παρόν.

Οι πρώτοι αιώνες του Βυζαντίου ήταν μια εποχή μεγάλης ακμής και ανάπτυξης για την αυτοκρατορία, με κέντρο την Κωνσταντινούπολη. Η πόλη ήταν από τις πιο ισχυρές και εντυπωσιακές της εποχής, με σπουδαία αρχιτεκτονική, όπως η Αγία Σοφία που συμβόλιζε τη δύναμη και τη θρησκευτική πίστη των Βυζαντινών. Ο αυτοκράτορας ως ανώτατος άρχοντας, ήταν υπεύθυνος όχι μόνο για τη διοίκηση αλλά και για τη θρησκεία, που έπαιζε κεντρικό ρόλο στην καθημερινότητα των ανθρώπων. Το Βυζάντιο είχε ισχυρό στρατό και καλή άμυνα, κάτι που βοήθησε να αντέξει τις πολλές επιθέσεις από διάφορους εχθρούς, όπως οι Πέρσες και οι Άραβες σε διάφορες ναυμαχίες με το υγρό πυρ.

Αυτό που μου κάνει εντύπωση στο Βυζάντιο είναι το πόσο οργανωμένοι και δυνατοί ήταν οι άνθρωποι εκείνης της εποχής, ακόμα και όταν είχαν να αντιμετωπίσουν δυσκολίες και επιθέσεις από άλλους λαούς. Η θρησκεία, η τέχνη και η εκπαίδευση

ήταν πολύ σημαντικά στη ζωή τους, και αυτό τους βοήθησε να διατηρήσουν τον πολιτισμό τους ζωντανό για αιώνες. Θαυμάζω το πώς κατάφεραν να φτιάξουν μια αυτοκρατορία που κράτησε πάνω από χίλια χρόνια, αφήνοντας πίσω τους μια μεγάλη κληρονομιά στην σύγχρονη ιστορία.

9ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΤΡΙΚΑΛΩΝ

ΜΑΘΗΤΡΙΑ:ΜΠΑΤΑΓΙΑΝΝΗ ΕΒΕΛΙΝΑ

ΤΜΗΜΑ:Β1 ΣΧΟΛΙΚΟ ΕΤΟΣ:2024-2025 ΜΑΘΗΜΑ:ΙΣΤΟΡΙΑ

ΘΕΜΑ ΣΥΝΘΕΤΙΚΗΣ-ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ

«ΝΑ ΔΙΑΤΥΠΩΣΕΤΕ ΤΙΣ ΑΠΟΨΕΙΣ-ΣΚΕΨΕΙΣ-ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΣΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ.ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΒΑΣΙΣΤΕΙΤΕ ΣΤΗΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗ ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΣΑΣ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΣΤΙΣ ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΕΣ ΠΡΟΣΔΟΚΙΕΣ ΣΑΣ»

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑ ΠΟΥ ΜΠΑΙΝΕΙ ΣΤΙΣ ΖΩΕΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ Γ' ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ.ΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ ΜΑΘΑΙΝΟΥΝ ΑΠΟ ΜΙΚΡΗ ΗΛΙΚΙΑ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΗΣ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑΣ ΓΙΑ ΜΥΘΙΚΟΥΣ ΗΡΩΕΣ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΑ ΚΑΤΟΡΘΩΜΑΤΑ ΤΟΥΣ.ΕΠΙΣΗΣ, ΠΡΟΧΩΡΩΝΤΑΣ ΣΤΙΣ ΤΑΞΕΙΣ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΑΘΑΙΝΟΥΜΕ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ ΤΩΝ ΠΡΟΓΟΝΩΝ ΜΑΣ.ΓΝΩΡΙΖΟΥΜΕ ΠΑΛΑΙΟΤΕΡΕΣ ΕΠΟΧΕΣ, ΠΩΣ ΞΕΚΙΝΗΣΕ Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΜΑΣ ΠΟΥ ΥΠΑΡΧΕΙ ΜΕΧΡΙ ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΑ. ΜΕΛΕΤΑΜΕ ΤΟΝ ΜΙΝΩΙΚΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΜΥΚΗΝΑΙΚΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ, ΤΗΝ ΕΝΝΟΙΑ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΝΟΜΟΥΣ, ΤΙΣ ΑΞΙΕΣ, ΤΑ ΗΘΗ ΚΑΙ ΤΑ ΕΘΙΜΑ

ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΟΤΕΡΩΝ ΕΠΟΧΩΝ ΠΟΥ ΜΑΣ ΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ ΜΕΧΡΙ ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΑ.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΑΣ ΒΟΗΘΑΕΙ ΝΑ ΚΑΤΑΛΑΒΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ: ΠΩΣ ΕΦΤΙΑΞΑΝ ΤΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΕΣ ΠΟΥ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΑ, ΠΩΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΘΗΚΕ Η ΠΟΛΗ-ΚΡΑΤΟΣ.ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΜΑΘΕΙ ΚΑΠΟΙΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΝΟΙΑ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ, ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ.ΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ ΕΡΧΟΝΤΑΙ ΣΕ ΕΠΑΦΗ ΜΕ ΠΑΛΙΟΤΕΡΕΣ ΤΕΧΝΕΣ-ΕΠΙΣΤΗΜΕΣ. ΕΠΙΣΗΣ, ΓΝΩΡΙΖΟΥΜΕ ΤΙ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΠΑΤΡΙΔΑ-ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΚΑΙ ΠΩΣ ΘΑ ΓΙΝΟΥΜΕ ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΠΟΛΙΤΕΣ.

ΩΣΤΟΣΟ, ΣΥΧΝΑ ΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ ΠΑΡΑΠΟΝΙΟΥΝΤΑΙ ΚΑΙ ΑΝΤΙΔΡΟΥΝ ΓΙΑ ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΓΙΑΤΙ ΠΑΠΑΓΑΛΙΖΟΥΝ ΜΕΓΑΛΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ-ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΕΣ-ΔΥΣΚΟΛΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΟΠΟΘΕΣΙΕΣ.ΟΜΩΣ Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΕΤΑΙ ΜΕ ΑΥΤΟΝ ΤΟΝ ΤΡΟΠΟ. ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΕΙΝΑΙ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΒΟΗΘΕΙΑ ΚΑΙ ΤΗ ΜΕΛΕΤΗ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΠΗΓΩΝ, ΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ ΝΑ ΑΠΟΚΤΗΣΟΥΝ ΚΡΙΤΙΚΗ ΣΚΕΨΗ, ΝΑ ΚΑΤΑΛΑΒΟΥΝ ΠΩΣ ΖΟΥΣΑΝ ΟΙ ΠΑΛΙΟΤΕΡΟΙ, ΠΩΣ ΣΚΕΦΤΟΝΤΑΝ ΤΑ ΛΑΘΗ ΠΟΥ ΕΚΑΝΑΝ ΚΑΙ ΟΔΗΓΗΣΑΝ ΣΕ ΤΟΣΟ ΜΕΓΑΛΟΥΣ ΠΟΛΕΜΟΥΣ ΩΣΤΕ ΝΑ ΜΗΝ ΚΑΝΟΥΜΕ ΚΙ ΕΜΕΙΣ ΤΑ ΙΔΙΑ ΛΑΘΗ.ΜΑΘΑΙΝΟΥΜΕ ΙΣΤΟΡΙΑ ΓΙΑ ΝΑ ΓΝΩΡΙΖΟΥΜΕ ΤΗΝ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΜΑΣ ΩΣ ΛΑΟΣ.ΜΟΝΟ ΑΝ ΓΝΩΡΙΖΟΥΜΕ ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ ΜΑΣ ΤΟΤΕ ΘΑ ΜΠΟΡΕΣΟΥΜΕ ΝΑ ΣΤΑΘΟΥΜΕ ΣΤΟ ΠΑΡΟΝ ΚΑΙ ΝΑ ΠΡΟΧΩΡΗΣΟΥΜΕ ΣΤΟ ΜΕΛΛΟΝ.

ΚΑΛΟ ΘΑ ΗΤΑΝ ΛΟΙΠΟΝ ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΣΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΜΕΙΝΕΙ ΜΟΝΟ ΣΤΑ ΒΙΒΛΙΑ: ΘΑ ΜΠΟΡΟΥΣΑΝ ΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ ΝΑ ΕΠΙΣΚΕΠΤΟΝΤΑΙ ΜΕ ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΜΟΥΣΕΙΑ-ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ. ΑΚΟΜΗ ΚΑΙ ΨΗΦΙΑΚΑ ΝΑ ΕΠΙΣΚΕΠΤΟΜΑΣΤΕ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ ΜΕ ΤΗ ΒΟΗΘΕΙΑ ΤΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ. ΝΑ ΒΛΕΠΟΥΜΕ ΒΙΝΤΕΟ-ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ ΚΑΙ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ ΓΙΑ ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΠΙΟ ΖΩΝΤΑΝΟ ΚΑΙ ΓΙΑ ΝΑ ΤΡΑΒΗΞΕΙ ΤΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ.

ΔΕΝ ΚΡΥΒΩ ΟΤΙ ΚΑΙ ΓΙΑ ΜΕΝΑ Η ΑΝΑΓΝΩΣΗ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΤΟ ΠΙΟ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟ ΠΡΑΓΜΑ ΑΛΛΑ ΕΑΝ ΑΛΛΑΞΕΙ Ο ΤΡΟΠΟΣ ΜΕΛΕΤΗΣ ΙΣΩΣ ΝΑ ΜΑΣ ΑΡΕΣΕΙ ΟΛΟΥΣ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΚΥΡΙΑ ΗΛΙΑΔΗ ΑΜΑΛΙΑ.

Εργασία Ιστορίας για την κυρία διευθύντρια

**Ασπρούδη Ευαγγελία, μαθήτρια τμήματος Β2 του 9^{ου} Γυμνασίου
Τρικάλων**

Το μάθημα της ιστορίας μας προσφέρει ποικίλες γνώσεις και εικόνες τις οποίες δεν έχουμε ξαναντικρίσει. Ειδικότερα με το μάθημα της

ιστορίας γνωρίζουμε πολιτισμούς , σημαντικά γεγονότα και ημερομηνίες , την αρχιτεκτονική της εποχής εκείνης και τις συνήθειες των ανθρώπων κυρίως στην βυζαντινή περίοδο . Είναι ένα παράθυρο προς το παρελθόν, ένας θησαυρός γνώσης και σοφίας που μας βοηθά να κατανοήσουμε όχι μόνο το παρόν, αλλά και να αντιληφθούμε τις ρίζες των σημερινών κοινωνικών, πολιτικών και πολιτισμικών πραγμάτων. Καταλαβαίνοντας πώς εξελίσσονταν τα γεγονότα στο παρελθόν μαθαίνουμε και πως φτάσαμε στο σήμερα , δηλαδή στο παρόν .

Ο καθηγητής εκφέρει αρκετά σημαντικό λόγο και έργο, καθώς συμβάλει στην μάθηση των παιδιών , αφού για να καταλαβαίνει και να μαθαίνει ουσιαστικά το μάθημα ο μαθητής / η μαθήτρια πρέπει ο καθηγητής να του εξηγεί , και να μην βιάζεται να τελειώσει μια ενότητα ή ένα κεφαλαίο . Ευτυχώς στην δική μας περίπτωση η καθηγήτριά μας ,επιμένει σε κάθε ενότητα και με τα λόγια της μας ενθαρρύνει να μελετάμε όχι μόνο στο μάθημα της ιστορίας αλλά και στα υπόλοιπα μαθήματα .

Θα μπορούσα να χαρακτηρίσω το μάθημα της ιστορίας ένα από τα αγαπημένα μου μαθήματα . Ανυπομονώ κάθε φορά να αρχίσει η ώρα της ιστορίας γιατί σε κάθε μάθημά μας μαθαίνουμε και κάτι καινούριο , διευρύνουμε τους ορίζοντες μας με τις γνώσεις που μας προσφέρει απλόχερα το μάθημα αυτό. Εν κατακλείδι το μάθημα γίνεται πιο ενδιαφέρον καθώς οι δημιουργικές εργασίες που μας αναθέτει η καθηγήτριά μας κεντρίζουν το ενδιαφέρον μας

σε κάθε ενότητα και κεφαλαίο του βιβλίου μας!

Αξιότιμη κυρία Ηλιάδη

Με τη μέχρι τώρα επαφή μου με την ιστορία, μέσα από τα βιβλία του σχολείου, θυμάμαι άλλοτε να ενθουσιάζομαι με αυτό που διαβάζω, άλλοτε να βαριέμαι και άλλοτε να δυσκολεύομαι, κυρίως όταν υπήρχαν πολλά ονόματα, ημερομηνίες, τόποι κ.α. Άρχισα λοιπόν να χάνω το ενδιαφέρον μου. Αναρωτήθηκα πολλές φορές γιατί πρέπει να τα μάθω όλα αυτά. Τα μάθαινα όμως, όσο καλύτερα μπορούσα. Και πολλά πλέον από αυτά δεν τα θυμάμαι. Αυτό το **γιατί** με απασχόλησε πολύ....Μήπως για να γίνει ενδιαφέρον το μάθημα για μένα έπρεπε να βρω μια απάντηση σε αυτό το γιατί; Να βρω ένα νόημα, ένα σκοπό; Και τότε κατάλαβα πως δεν αντιμετωπίζα την ιστορία ως ένα “διδασκτικό” μάθημα, ως ένα μάθημα με σκοπό.

Άλλαξα λοιπόν τρόπο σκέψης. Σκέφτηκα πως μέσα από την ιστορία γνωρίζουμε τον πολιτισμό, τα ήθη, τα έθιμα, τις αξίες παλαιότερων ανθρώπων που συνέβαλαν στην διαμόρφωση των νέων. Πως η ιστορία περιλαμβάνει διδάγματα από τις αποτυχίες και τις επιτυχίες προηγούμενων γενεών. Περιλαμβάνει προσπάθειες και κατακτήσεις παλαιότερων ανθρώπων και έτσι μπορούμε να καταλάβουμε εμείς ως άνθρωποι τι μπορούμε να επιτύχουμε. Μπορούμε επίσης να κατανοήσουμε τη διαμόρφωση του χαρακτήρα ενός λαού, πώς ολόκληρες χώρες διαμορφώθηκαν και εξελίχθηκαν. Σκέφτηκα επίσης ότι σκοπός της ιστορίας που διδασκόμαστε, δεν είναι η απαξίωση άλλων λαών, η καλλιέργεια ενός πνεύματος ανωτερότητας και εθνικισμού. Σκοπός της είναι να μας δώσει όλες αυτές τις γνώσεις, που θα μας επιτρέπουν να υπερασπιστούμε, όπου και όταν χρειάζεται, την ταυτότητά μας, δηλαδή την ιστορία μας, για να μην μπορεί κανείς να την αλλοιώσει επωφελούμενος από την άγνοιά μας.

Με βάση την μέχρι τώρα ιστορία που έχω διδαχθεί, έχω την εντύπωση ότι ο λαός μας έχει "διαμορφωθεί" από την κλασική αρχαιότητα, το Βυζάντιο, την ελληνική επανάσταση, τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, τον εμφύλιο πόλεμο (για τον οποίο έχω ακούσει περίπου τι έχει συμβεί). Δεδομένου του ότι βρισκόμαστε γεωγραφικά ανάμεσα σε ανατολή και δύση, σίγουρα έχουμε πάρει πράγματα, τα οποία τα αφομοιώσαμε, ίσως και να τα τελειοποιήσαμε και τους δώσαμε τη σφραγίδα της δικής μας προσωπικότητας. Είμαι σίγουρη, πως υπάρχουν και άλλα που έχουν συμβάλει σε αυτό που είμαστε ως Έλληνες, τα οποία αγνωώ. Επίσης έχω την εντύπωση πως η ιστορία πρέπει να μελετάται με πρόθεση και σκοπό την βελτίωση του πολιτισμού και της ανθρωπότητας, πως είναι ρευστή, είναι ατέρμονη αλλαγή και εξέλιξη.

Με τιμή

Ελευθερία Βασιλείου

Εργασία Ιστορίας για την Κ. Αμαλία Κ. Ηλιάδη **ΘΕΜΑ**

Να εκφράσετε γραπτώς τις σκέψεις, τις απόψεις, τις εντυπώσεις και τα συναισθήματα σας για το μάθημα της ιστορίας.

Το μάθημα της ιστορίας είναι πραγματικά συναρπαστικό. Η αφήγηση των ιστορικών γεγονότων σαν ένα παραμύθι ή σαν ένα μυθιστόρημα και η σωστή χρησιμοποίηση των εποπτικών μέσων εκπέμπουν μια μαγική ακτινοβολία. Ακόμη οι λέξεις εκτός από ιστορικές γνώσεις μας προσφέρουν έναν πολύτιμο λεξιλογικό πλούτο για την ζωή μας.

Τα συναισθήματα, οι σκέψεις και οι εντυπώσεις από το μάθημα της ιστορίας είναι μοναδικά. Τα ιστορικά γεγονότα αφυπνίζουν το ενδιαφέρον και την προσοχή. Μέσα από την ανάγνωση και κατανόηση των ιστορικών γεγονότων από την αρχαιότητα μέχρι και σήμερα αναπτύσσεται και διαμορφώνεται η ιστορική κριτική σκέψη και η πολιτισμική ταυτότητα. Ακόμη παρατηρούμε την ανθρώπινη συμπεριφορά μέσα στο χρόνο και αντιλαμβανόμαστε πως ο σύγχρονος κόσμος αποτελεί συνέχεια του παρελθόντος. Η χαρά, ο ενθουσιασμός και ο θαυμασμός για τους προγόνους είναι κυρίαρχα συναισθήματα μέσα από την μελέτη της ιστορίας.

Οι σκέψεις και οι ιδέες που γεννιούνται επίσης μέσα από την μελέτη των ιστορικών πηγών που συμπληρώνουν τα γεγονότα είναι εξίσου σημαντικές. Η εξήγηση και η ανάλυση τους με κάθε λεπτομέρεια κάνουν φανερό πως η ιστορία είναι ένας συνεχής διάλογος ανάμεσα στο παρόν και στο παρελθόν και συμβάλλει στη δημιουργία μιας ολοκληρωμένης προσωπικότητας. Ακόμη η ιστορία τροφοδοτεί τη γνώση, οξύνει την κρίση, καλλιεργεί τη συνείδηση, δίνει μαθήματα ζωής και πολιτισμού και φιλοσοφεί τα ανθρώπινα πράγματα. Τέλος προετοιμάζει τους ανθρώπους και τους πολίτες του αύριο.

Η διδασκαλία της ιστορίας είναι μια ευχάριστη και δημιουργική ώρα γιατί με μεγάλο ενδιαφέρον ανακαλύπτουμε, γνωρίζουμε και κατανοούμε την ιστορική πορεία του Ελληνισμού και συνειδητοποιούμε την προσφορά του ελληνικού έθνους στον παγκόσμιο πολιτισμό. Αυτό που μαθαίνουμε και σκεφτόμαστε τελικά μέσα από την ιστορία

είναι πως όλοι έχουμε την προσωπική μας ευθύνη για την πορεία της κοινωνίας στην οποία ζούμε. Γι' αυτό καλό είναι λοιπόν να είμαστε καλοί και ευσυνείδητοι πολίτες, μελετώντας την διάρθρωση των κοινωνιών μέσα από το πέρασμα των χρόνων και την μελέτη των ιστορικών γεγονότων και των πηγών τους. Η αξία της ιστορίας είναι αδιαμφισβήτητη στην ψυχή του ανθρώπου τελικά!

ΗΡΩ-ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ

ΤΜΗΜΑ Β2

Η ιστορία για εμένα είναι τα γεγονότα που έγιναν στο παρελθόν και εμείς που ζούμε στο παρόν έχουμε την δυνατότητα να τα μελετήσουμε και να γίνουμε πιο έξυπνοι.

Μου φαίνεται πολύ ενδιαφέρον ότι εγώ ζω στο παρόν και μπορώ να βρω πολλές πηγές – όπως έχει το βιβλίο μας φέτος για την βυζαντινή ιστορία - και να μάθω για τη ζωή των προγόνων μας που έζησαν χιλιάδες χρόνια πριν. Επίσης μου αρέσει πολύ που μπορώ να μάθω πράγματα για την πόλη μου και να τα συνδέσω με την ιστορία π.χ. έμαθα ότι το βυζαντινό κάστρο των Τρικάλων ξεκίνησε να φτιάχνεται στην περίοδο του Ιουστινιανού και κατάλαβα καλύτερα αυτό που έλεγε το βιβλίο για τα μεγάλα έργα εκείνης της περιόδου.

Βέβαια, πολλές φορές με δυσκολεύει το μάθημα γιατί χρειάζεται να μάθω πολλές ημερομηνίες και πολλές άλλες λεπτομέρειες, όπως ονόματα και περιοχές. Ακόμη, χρειάζομαι αρκετό χρόνο για να μάθω τα πιο γενικά στοιχεία του μαθήματος και θα ήθελα στο σχολείο το μάθημα να είναι πιο ζωντανό για να μπορώ πιο εύκολα να τα καταγράψω στο μυαλό μου.

Ελπίζω και θα ήθελα πολύ αυτήν την χρονιά να κάνουμε αρκετές εκδρομές σε χώρους με μεγάλη ιστορία από παλιά

για να μπορέσω να δω με τα μάτια μου αυτό που διαβάζω στο βιβλίο της ιστορίας και να ενώσω πιο καλά στο μυαλό μου τις πληροφορίες που παίρνω μέσα στην τάξη.

Στέλιος Θωμόπουλος, τμήμα Β1

Αξιότιμη κυρία Ηλιάδη,

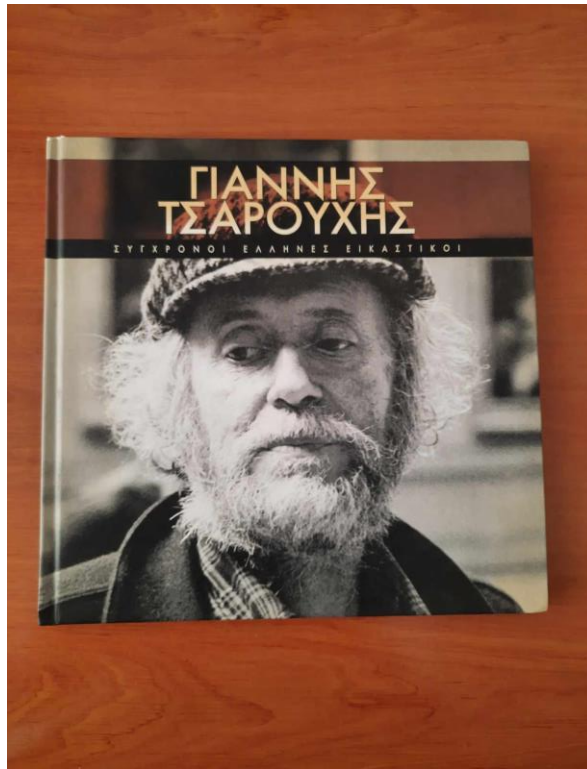
Με τη μέχρι τώρα επαφή μου με την ιστορία, μέσα από τα βιβλία του σχολείου, θυμάμαι άλλοτε να ενθουσιάζομαι με αυτό που διαβάζω, άλλοτε να βαριέμαι και άλλοτε να δυσκολεύομαι, κυρίως όταν υπήρχαν πολλά ονόματα, ημερομηνίες, τόποι κ.α. Άρχισα λοιπόν να χάνω το ενδιαφέρον μου. Αναρωτήθηκα πολλές φορές γιατί πρέπει να τα μάθω όλα αυτά. Τα μάθαινα όμως, όσο καλύτερα μπορούσα. Και πολλά πλέον από αυτά δεν τα θυμάμαι. Αυτό το **γιατί** με απασχόλησε πολύ...Μήπως για να γίνει ενδιαφέρον το μάθημα για μένα έπρεπε να βρω μια απάντηση σε αυτό το γιατί; Να βρω ένα νόημα, ένα σκοπό; Και τότε κατάλαβα πως δεν αντιμετώπιζα την ιστορία ως ένα "διδασκτικό" μάθημα, ως ένα μάθημα με σκοπό.

Άλλαξα λοιπόν τρόπο σκέψης. Σκέφτηκα πως μέσα από την ιστορία γνωρίζουμε τον πολιτισμό, τα ήθη, τα έθιμα τις αξίες παλαιότερων ανθρώπων που συνέβαλαν στην διαμόρφωση των νέων. Πως η ιστορία περιλαμβάνει διδάγματα από τις αποτυχίες και τις επιτυχίες προηγούμενων γενεών. Περιλαμβάνει προσπάθειες και κατακτήσεις παλαιότερων ανθρώπων και έτσι μπορούμε να καταλάβουμε εμείς ως άνθρωποι τι μπορούμε να επιτύχουμε. Μπορούμε επίσης να κατανοήσουμε τη διαμόρφωση του χαρακτήρα ενός λαού, πώς ολόκληρες χώρες διαμορφώθηκαν και εξελίχθηκαν. Σκέφτηκα επίσης ότι σκοπός της ιστορίας που διδασκόμαστε, δεν είναι η απαξίωση άλλων λαών, η καλλιέργεια ενός πνεύματος ανωτερότητας και εθνικισμού. Σκοπός της είναι να μας δώσει όλες αυτές τις γνώσεις, που θα μας επιτρέπουν να υπερασπιστούμε, όπου και όταν χρειάζεται, την ταυτότητα μας, δηλαδή την ιστορία μας, για να μην μπορεί κανείς να την αλλοιώσει επωφελούμενος από την άγνοιά μας.

Με βάση την μέχρι τώρα ιστορία που έχω διδαχθεί, έχω την εντύπωση ότι ο λαός μας έχει "διαμορφωθεί" από την κλασική αρχαιότητα, το Βυζάντιο, την ελληνική επανάσταση, τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, τον εμφύλιο πόλεμο (για τον οποίο έχω ακούσει περίπου τι έχει συμβεί). Δεδομένου του ότι βρισκόμαστε γεωγραφικά ανάμεσα σε ανατολή και δύση, σίγουρα έχουμε πάρει πράγματα, τα οποία τα αφομοιώσαμε, ίσως και να τα τελειοποιήσαμε και τους δώσαμε τη σφραγίδα της δικής μας προσωπικότητας. Είμαι σίγουρη, πως υπάρχουν και άλλα που έχουν συμβάλει σε αυτό που είμαστε ως Έλληνες, τα οποία αγνοώ. Επίσης έχω την εντύπωση πως η ιστορία πρέπει να μελετάται με πρόθεση και σκοπό την βελτίωση του πολιτισμού και της ανθρωπότητας, πως είναι ρευστή, είναι ατέρμονη αλλαγή και εξέλιξη.

Με τιμή

Ελευθερία Βασιλείου

Τα τελευταία χρόνια του Μέσου Βυζαντίου, δηλαδή της Μέσης Βυζαντινής περιόδου, σημειώνονται πολλές

συγκρούσεις μεταξύ δύο ομάδων, των Εικονομάχων και των Εικονολατρών. Το πάνω χέρι φαίνεται να το έχουν οι Εικονομάχοι με τον αυτοκράτορα Λέοντα Γ', ο οποίος τους υποστηρίζει. Ξέρουμε ότι ο αυτοκράτορας κατάγεται από την Βόρεια Συρία όπου εκεί δεν συνηθίζουν να λατρεύουν τις εικόνες και έχουν επηρεαστεί από την θρησκεία των Αράβων. Στην βυζαντινή κοινωνία υπήρχαν εικονομάχοι οι οποίοι γίνονται πολύ επιθετικοί εναντίον των εικονόφιλων, μάλιστα κάποιες φορές έχουν χειροδικήσει σε βάρος τους. Από την άλλη πλευρά οι εικονόφιλοι δηλώνουν ότι δεν είναι ειδωλολάτρες, αλλά λατρεύουν την ουσία της εικόνας και όχι το υλικό από το οποίο είναι φτιαγμένη. Βέβαια πολλοί μοναχοί και εικονόφιλοι έχουν προχωρήσει σε ακραίες εκφράσεις λατρείας γύρω από τις εικόνες, ερεθίζοντας τους εικονομάχους. Ξέρω ότι αρκετοί εικονόφιλοι έχουν φυλακιστεί και έχουν σταλεί στην εξορία και ότι οι εικόνες σε πολλές εκκλησίες έχουν κατέβει από τις θέσεις τους. Πιστεύω ότι οι δύο ομάδες πρέπει να καθίσουν να μιλήσουν και να βρουν μια λύση στην σύγκρουση, γιατί καταλαβαίνω ότι στο βάθος και οι δυο λατρεύουν την ουσία του θεού.

ΣΤΕΛΙΟΣ ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ [B1]

Αγαπητή κ. Διευθύντρια,

Θα ήθελα να σας εκφράσω τις σκέψεις μου και τα συναισθήματά μου όσον αφορά το μάθημα της Ιστορίας.

Ύστερα από πολλές σκέψεις κατάλαβα ότι όλα αυτά τα χρόνια που διδασκόμαστε Ιστορία από το Δημοτικό μέχρι σήμερα αποκτήσαμε πολλές γνώσεις και εφόδια που θα μας χρειαστούν σ' όλη την πορεία της ζωής μας.

Συγκεκριμένα στο μάθημα της Ιστορίας μαθαίνουμε πως ζούσαν οι άνθρωποι στο παρελθόν, πότε οργάνωσαν τις πρώτες κοινωνίες, ποιες συνήθειες είχαν, ποιον πολιτισμό είχαν αναπτύξει. Επίσης μαθαίνουμε για τις εκστρατείες και τις μάχες που έδωσαν, τις αιτίες που αυτές έγιναν καθώς και τις συνέπειες που έχουν για τον άνθρωπο

Πολλά όμως είναι τα συναισθήματα που με κυριεύουν όταν διδασκόμαστε για τους ήρωες που έδωσαν και τη ζωή τους για την πατρίδα και θυσιάστηκαν για να είμαστε εμείς σήμερα ελεύθεροι.

Γι' αυτούς τους ήρωες νιώθω ευγνωμοσύνη και οφείλουμε όλοι να τους τιμούμε και να τους δοξάζουμε.

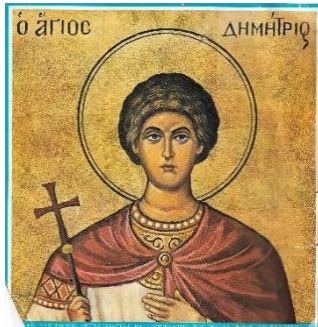
Τέλος συνειδητοποίησα με χαρά και αισιοδοξία ότι η Ιστορία είναι αυτή που μας μαθαίνει από ποιους προερχόμαστε, ποιοι ήταν οι πρόγονοί μας, ποια είναι η πορεία μας πάνω στη γη και ποια η εξέλιξη μας.

Με εκτίμηση

ο μαθητής της Β' Γυμνασίου

Γιάννης Μαλικιώσης.

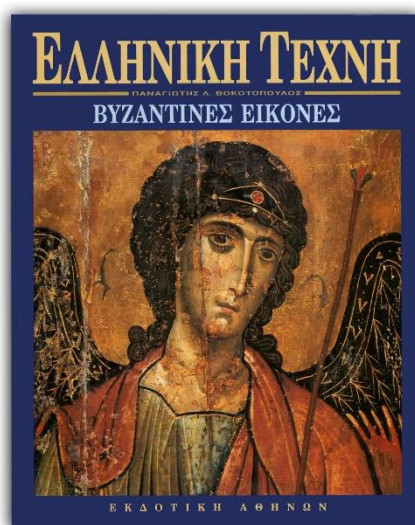
Ο Άγιος Δημήτριος απεικονίζεται ως νεαρός άνδρας με καστανά μαλλιά. Στη συγκεκριμένη εικόνα φοράει κόκκινο μανδύα, σύμβολο της θυσίας, του μαρτυρίου και της αγιότητάς του. Έχει ήρεμο βλέμμα και μεγάλα μάτια. Το πρόσωπο έχει έντονες γραμμές και αποπνέει ηρεμία και ιερότητα. Το χρυσό φόντο, χαρακτηριστικό στοιχείο των Βυζαντινών εικόνων, συμβολίζει τη θεία δόξα και την ουράνια διάσταση. Στα χέρια του κρατάει συνήθως ακόντιο ή λόγχη, όπως εδώ στην εικόνα σε σχήμα σταυρού.

Ο Όσιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός απεικονίζεται ως γηραιός άνδρας με μακριά, λευκή ή γκριζα γενειάδα και ήρεμη έκφραση. Φοράει μοναχική αμφίεση, με σκούρο ή μαύρο ένδυμα και καλύπτρα που καλύπτει το κεφάλι του. Στα χέρια του κρατάει ένα ειλητάριο που συμβολίζει το συγγραφικό του έργο και την αγάπη του για τη θεολογία. Ο χρυσός φόντος που περιβάλλει τη μορφή του, υποδηλώνει την αγιότητά του και την εγγύτητά του στον Θεό.

Με τιμή,

Νικόλαος Ζαχαράκης, Β2

9ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΤΡΙΚΑΛΩΝ

ΜΑΘΗΤΡΙΑ:ΜΠΑΤΑΓΙΑΝΝΗ ΕΒΕΛΙΝΑ ΤΜΗΜΑ:Β1

ΣΧΟΛΙΚΟ ΕΤΟΣ:2024-25 ΕΡΓΑΣΙΑ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΘΕΜΑ: ΑΠΟΨΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΙΚΟΝΟΜΑΧΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΕΙΚΟΝΟΛΑΤΡΕΣ

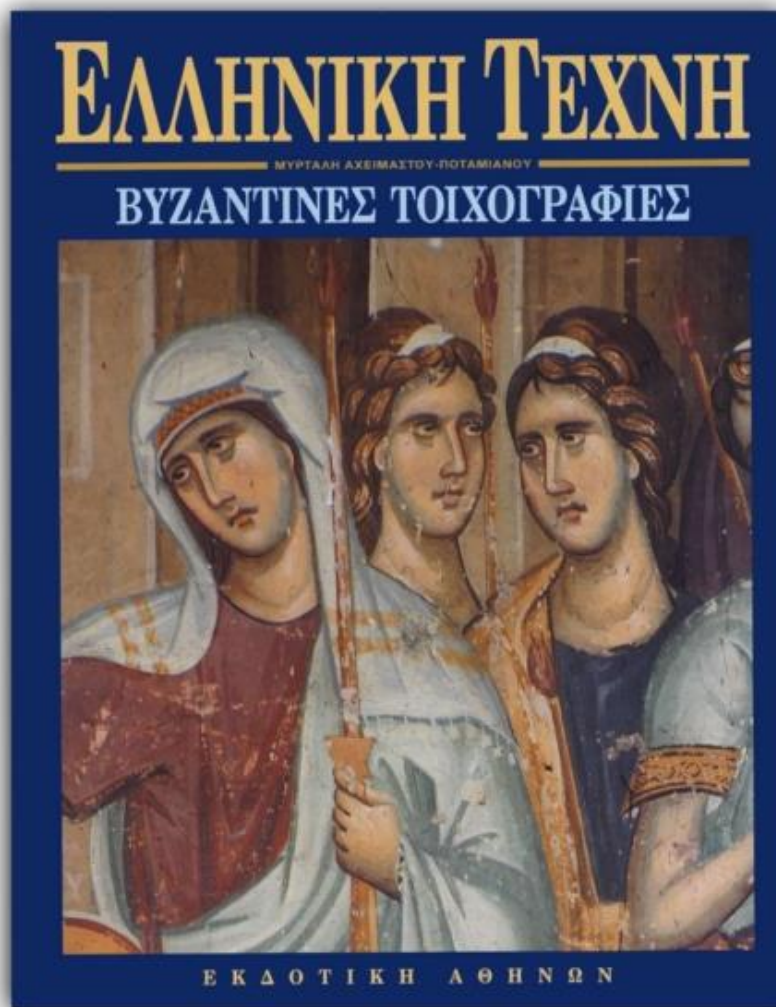
Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΤΟ ΒΥΖΑΝΤΙΟ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΥ ΚΡΙΣΙΜΗ.Ο ΒΥΖΑΤΙΝΟΣ ΛΑΟΣ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΥ ΜΠΕΡΔΕΜΕΝΟΣ ΜΕ ΟΣΑ ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗ ΛΑΤΡΕΙΑ ΤΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ.ΕΧΟΥΝ ΞΕΚΙΝΗΣΕΙ ΔΙΑΜΑΧΕΣ ΚΑΙ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΕΧΕΙ ΧΩΡΙΣΤΕΙ ΣΤΑ ΔΥΟ. ΚΑΠΟΙΟΙ ΕΙΧΑΝ ΠΑΕΙ ΜΕ ΤΗΝ ΜΕΡΙΑ ΤΩΝ ΕΙΚΟΝΟΜΑΧΩΝ ΚΑΙ ΚΑΠΟΙΟΙ ΑΛΛΟΙ ΜΕ ΤΟΥΣ ΕΙΚΟΝΟΛΑΤΡΕΣ.

ΟΙ ΕΙΚΟΝΟΜΑΧΟΙ ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΚΑΤΑΡΓΗΣΟΥΝ ΤΙΣ ΕΙΚΟΝΕΣ, ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΟΥΝ ΟΙ ΠΙΣΤΟΙ ΝΑ ΤΙΣ ΠΡΟΣΚΥΝΟΥΝ ΓΙΑΤΙ Ο ΛΕΩΝ Ο Γ΄ ΠΙΣΤΕΥΕΙ ΠΩΣ ΟΠΟΙΟΣ ΤΟ ΚΑΝΕΙ ΕΙΝΑΙ ΕΙΔΩΛΟΛΑΤΡΗΣ ΚΑΙ ΟΤΙ ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΡΟΣΚΥΝΑΕΙ Ο ΛΑΟΣ. ΑΚΟΜΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΙΚΟΝΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΑΦΑΙΡΕΣΑΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΧΑΛΚΗ ΠΥΛΗ.Ο ΛΑΟΣ ΕΧΕΙ ΞΕΣΗΚΩΘΕΙ ΚΑΙ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟΥΝΤΑΙ.ΟΙ ΝΑΟΙ ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΠΛΕΟΝ ΣΤΟΥΣ ΤΟΙΧΟΥΣ ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΓΙΩΝ ΚΑΙ ΙΕΡΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ.ΠΑΝΩ ΣΤΟΥΣ ΤΟΙΧΟΥΣ ΖΩΓΡΑΦΙΖΟΥΝ ΖΩΑ ΚΑΙ ΦΥΤΑ.

ΟΣΟΙ ΠΙΣΤΕΥΟΥΝ ΣΤΙΣ ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΙΜΩΡΟΥΝΤΑΙ ΜΕ ΦΥΛΑΚΗ.ΟΙ ΜΟΝΑΧΟΙ ΒΑΣΑΝΙΖΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΤΑ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑ ΚΛΕΙΝΟΥΝ.ΚΑΠΟΙΟΙ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΕΣ ΠΙΣΤΕΥΟΥΝ ΟΤΙ ΟΙ ΕΧΘΡΟΙ ΚΕΡΔΙΖΟΥΝ ΤΙΣ ΜΑΧΕΣ ΕΞΑΙΤΙΑΣ ΤΗΣ ΕΙΚΟΝΟΛΑΤΡΙΑΣ.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΛΛΗ ΠΛΕΥΡΑ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΕΙΚΟΝΟΛΑΤΡΕΣ ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ ΠΙΣΤΕΥΟΥΝ ΣΤΙΣ ΕΙΚΟΝΕΣ, ΤΙΣ ΠΡΟΣΚΥΝΟΥΝ ΚΑΙ ΘΕΩΡΟΥΝ ΟΤΙ ΟΙ ΕΙΚΟΝΕΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ ΚΑΙ ΟΤΙ ΑΥΤΑ ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΠΟΥ ΠΡΟΣΚΥΝΟΥΝ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΥΛΙΚΑ ΑΛΛΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΓΙΑΤΙ ΕΤΣΙ ΔΕΙΧΝΟΥΝ ΟΤΙ ΣΕΒΟΝΤΑΙ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟ ΚΑΙ ΟΛΟ ΤΟ ΘΕΙΚΟ ΤΟΥ ΕΡΓΟ ΠΟΥ ΟΔΗΓΗΣΕ ΣΤΗ ΣΩΤΗΡΙΑ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ.

ΕΥΤΥΧΩΣ, ΟΜΩΣ, ΤΩΡΑ ΠΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΡΑ ΕΙΝΑΙ Η ΘΕΟΔΩΡΑ. ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΑΛΛΑΖΟΥΝ ΚΑΙ ΟΙ ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΡΧΙΖΟΥΝ ΚΑΙ ΞΑΝΑ ΜΠΑΙΝΟΥΝ ΕΚΕΙ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΔΗΛΑΔΗ ΣΤΟΥΣ ΤΟΙΧΟΥΣ ΤΩΝ ΝΑΩΝ.

Εργασία στο μάθημα της ιστορίας

Η ιστορία είναι ένα μάθημα που διδάσκεται από πολύ μικρές τάξεις, αρχίζοντας περίπου στην 3η δημοτικού. Μέσω του μαθήματος της ιστορίας μαθαίνουμε για τις ζωές των προγόνων μας, το παρελθόν της πατρίδας μας και η Ιστορία είναι γενικά η επιστήμη που εστιάζεται στις ανθρώπινες εποχές, τα γεγονότα και κατορθώματα . Η ιστορία μας βοηθά να καταλάβουμε τον κόσμο γύρω μας καλύτερα και να δούμε τη χώρα μας με διαφορετικό μάτι. Είναι ένα υποχρεωτικό μάθημα στο οποίο όλοι οι μαθητές πρέπει να παρακολουθήσουν και να μελετήσουν ώστε να το περάσουν στις εξετάσεις με τον τελικό τους βαθμό.

Η ιστορία είναι ένα εξαιρετικά ενδιαφέρον μάθημα που απαιτεί έξυπνη και δημιουργική σκέψη και αρκετή μελέτη και διάβασμα. Είναι πολύ πιο πολύπλοκο και δύσκολο από ό,τι πιστεύουν οι περισσότεροι άνθρωποι, να υπερτερήσει κάποιος σε αυτό το μάθημα. Από τη μια πλευρά η ιστορία μας διδάσκει πολύτιμα διδάγματα και μας βοηθά να κατανοήσουμε τις επιτυχίες και αποτυχίες των προηγούμενων γενιών ώστε να αποφύγουμε τα λάθη τους στο μέλλον. Επίσης η ιστορία ενισχύει την ταυτότητά μας και μας συνδέει με τις ρίζες μας, προσφέροντας μια αίσθηση συνέχειας και πολιτισμικής κληρονομιάς. Από την άλλη πλευρά η ιστορία συχνά σχετίζεται με την αντίληψη ενός βαρετού μαθήματος εάν διδάσκεται με 'βαρετό' τρόπο. Οι δασκάλες, είναι σημαντικό να διδάσκουν το μάθημα με ένα ενδιαφέροντα τρόπο, χρησιμοποιώντας παραδείγματα, εικόνες και δίνοντας διασκεδαστικές εργασίες να κάνουμε σε ένα ρεαλιστικό χρονικό διάστημα αντί να μας αναγκάζουν να διαβάσουμε όλο το μάθημα απέξω, όπως, δυστυχώς, πολλές κυρίες κάνουν και απογοητεύουν τους μαθητές οι οποίοι δημιουργούν μια ψεύτικη, αρνητική εικόνα για την ιστορία. Επίσης άλλο ένα αρνητικό στοιχείο της ιστορίας είναι ότι είναι δύσκολο να θυμάσαι όλα τα γεγονότα, τις ημερομηνίες και τους ανθρώπους που κυριαρχούσαν, το οποίο είναι απαραίτητο, βέβαια, να ξέρεις, ειδικά τις κύριες πληροφορίες.

Κατά τη γνώμη μου, η Ιστορία είναι σημαντικό και χρήσιμο μάθημα. Εμένα μου αρέσει πολύ η ιστορία, κυρίως διότι μας προσφέρει πολύτιμα διδάγματα που μπορούν να μας καθοδηγήσουν στις σύγχρονες προκλήσεις της ζωής μας και μας βοηθά να αναπτύξουμε μια πιο συνειδητή και υπεύθυνη στάση απέναντι στη ζωή. Επιπλέον, η ιστορία μας ενώνει με τις ρίζες μας και μας δίνει την ευκαιρία να εκτιμήσουμε την ποικιλία των πολιτισμών και των εμπειριών που έχουν διαμορφώσει την Ελλάδα μας και γενικότερα την ανθρωπότητα. Κάθε εποχή και κάθε γεγονός κρύβει μοναδικές ιστορίες που αποκαλύπτουν τις αξίες, τις παραδόσεις και τις προκλήσεις που πέρασε η πατρίδα μας για να φτάσει εκεί που είναι σήμερα. Η μελέτη της ιστορίας μου έδωσε την ευκαιρία να κατανοήσω καλύτερα τις θυσίες και τις κατακτήσεις που μας έφεραν εδώ.

Βαλέρια Κοντού, Β1 9^ο Γυμνασίου Τρικάλων

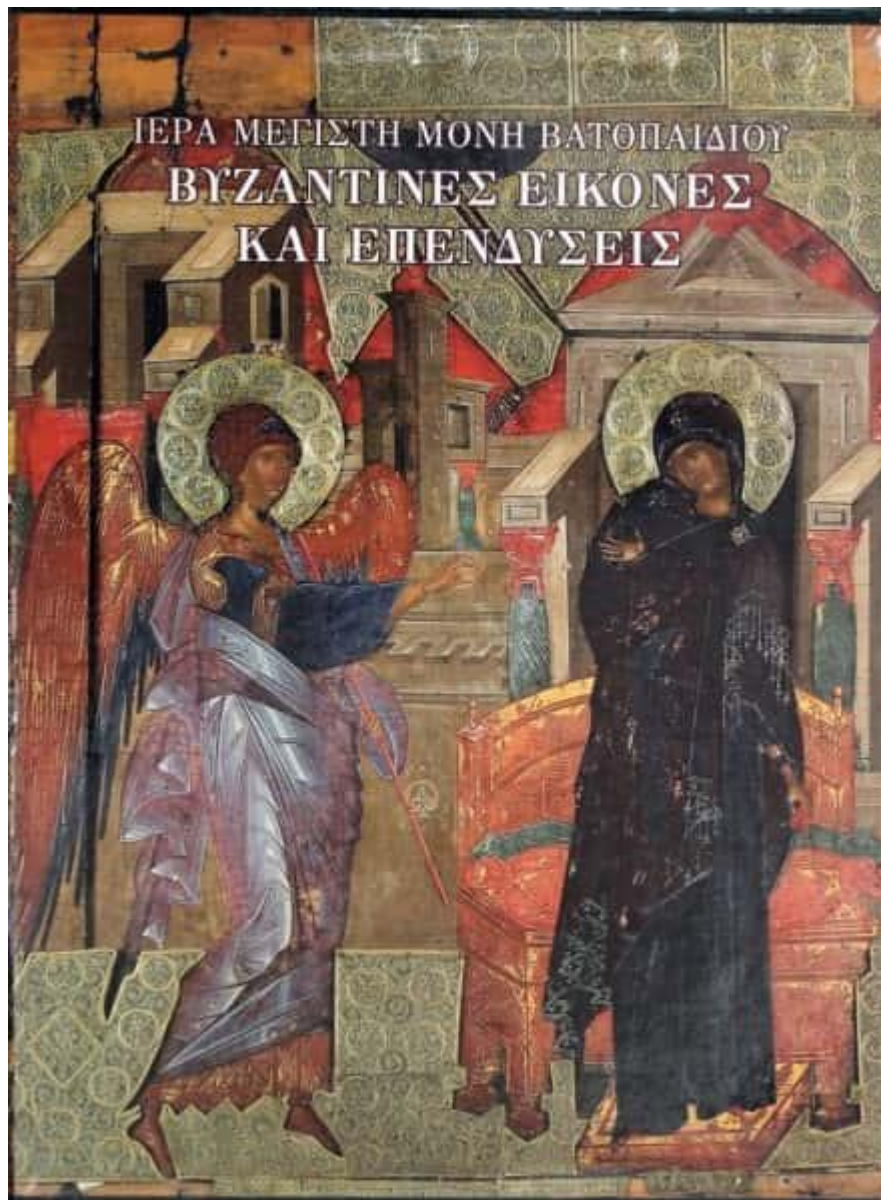
Το μάθημα της Ιστορίας είναι εξαιρετικά ενδιαφέρον αφού μέσα από την Ιστορία οι μαθητές μαθαίνουν για την πολιτιστική και εθνική τους ταυτότητα. Μέσα από τα παραδείγματα ηγετών και αξιόλογων ιστορικών προσώπων, οι μαθητές εμπνέονται και οραματίζονται ένα καλύτερο μέλλον. Η Ιστορία δηλαδή, μας βοηθάει να κατανοήσουμε το παρελθόν και να προετοιμαστούμε για το μέλλον.

Πολλές φορές, το μάθημα της Ιστορίας φαίνεται δύσκολο και περίπλοκο, ειδικά όταν έχει να κάνει με περιόδους με πολλά ονόματα. Όμως, πέρα από την απλή απομνημόνευση χρονολογιών και ονομάτων, που μπορεί μερικές φορές να μοιάζει βαρετό, υπάρχει τρόπος να γίνει το μάθημα πιο ενδιαφέρον. Αυτό επιτυγχάνεται με βιωματικές εμπειρίες όπως επισκέψεις σε ιστορικά μνημεία, χρήση οπτικοακουστικών μέσων και ασφαλώς με απλές συζητήσεις γύρω από ενδιαφέροντα ιστορικά θέματα.

Μελετώντας τα διάφορα ιστορικά γεγονότα όπως πολέμους, επαναστάσεις, αγώνες και ξεσηκωμούς για την ελευθερία νιώθω θαυμασμό και συγκίνηση για όσους αγωνίστηκαν. Βέβαια πολλές φορές, δύσκολες στιγμές της ανθρωπότητας όπως πόλεμοι, γενοκτονίες και καταστροφές προκαλούν θλίψη. Παρ' όλα αυτά όμως, μέσα από την Ιστορία συνειδητοποιούμε την σημασία του να προστατεύουμε τα δικαιώματά μας και την ελευθερία μας. Τέλος, μαθαίνουμε να εκτιμούμε την ειρήνη και να εργαζόμαστε για τη διατήρησή της.

Με τιμή,

Νικόλαος Ζαχαράκης, Β2

Αξιότιμη κυρία διευθύντρια,

Σας στέλνω αυτήν την επιστολή για να σας εκφράσω τις σκέψεις, τις εντυπώσεις και τα συναισθήματα μου από το μάθημα της ιστορίας.

Η ιστορία είναι ένα εξαιρετικά σημαντικό και ευχάριστο μάθημα που αναφέρει πολιτιστικά στοιχεία του παρελθόντος και αναπτύσσει την κριτική μας σκέψη. Ειδικότερα η ιστορία είναι ιδιαίτερα ωφέλιμη για την μελλοντική πορεία του ανθρώπου καθώς μεταδίδει αξίες και διευρύνει τον πνευματικό μας ορίζοντα. Μέσα από την μελέτη της μας δίνεται η ευκαιρία να γνωρίσουμε τον τρόπο ζωής των ανθρώπων μιας άλλης εποχής και να αναγνωρίζουμε τις ρίζες του ελληνικού μας πολιτισμού. Επίσης η ιστορία μας βοηθάει να κατανοήσουμε και τον σύγχρονο κόσμο αφού μέσα από τα παθήματα των προσώπων που καταγράφονται στα ιστορικά κείμενα καλούμαστε να συγκρίνουμε τον μεσαιωνικό με τον σύγχρονο άνθρωπο και να βρίσκουμε ομοιότητες και διαφορές. Επιπρόσθετα, μέσα από την ανάγνωση εργασιών και από την ανταλλαγή απόψεων και ιδεών, μαθαίνουμε τον αλληλοσεβασμό, ακούμε τις απόψεις των άλλων αλλά εκφραζόμαστε και οι ίδιοι άμεσα χωρίς ενδοιασμούς. Η ιστορία λοιπόν συμβάλει στην ολοκλήρωση του χαρακτήρα και της προσωπικότητας μας καθώς και στην ένταξή μας στην κοινωνία.

Αντικειμενικά πιστεύω ότι το μάθημα της ιστορίας είναι ένα από τα πιο ευχάριστα μαθήματα που διδάσκονται στα ελληνικά σχολεία, καθώς υπάρχει η δυνατότητα να την αφηγηθεί κανείς ιδιαίτερα παραστατικά, με θεατρικό τρόπο έτσι ώστε να δημιουργείται μία χαρακτηριστική εικόνα στο μυαλό του μαθητή και να είναι εύκολη στην εκμάθησή της. Εμπλουτίζεται έτσι το λεξιλόγιο αλλά και ο συναισθηματικός μας κόσμος αφού αποκτούμε εμπειρίες που δεν θα αποκτούσαμε ποτέ στην σημερινή εποχή. Επιπλέον, στο μάθημα της ιστορίας μπορούν να γίνονται σχολικά "project" με διδακτικό περιεχόμενο στα πλαίσια μιας εναλλακτικής μεθόδου διδασκαλίας. Με αυτόν τον τρόπο οι μαθητές μπορούμε να δοκιμάζουμε νέες δραστηριότητες [π.χ. ζωγραφική], και να αναγνωρίζουμε τις κλίσεις και τα ταλέντα μας, τα προτερήματα και τα ελαττώματα μας. Αποκτούμε αυτοπεποίθηση και μαθαίνουμε να παίρνουμε πρωτοβουλίες ευεργετικές προς το μαθητικό σύνολο.

Ωστόσο, η εκμάθηση της ιστορίας δεν είναι αποδεκτή από το μεγαλύτερο μαθητικό ποσοστό. Η ιστορία είναι δύσκολη στην απομνημόνευσή της και αυτός είναι ο κύριος λόγος που οι μαθητές συνήθως είναι αρνητικά προκατειλημμένοι μαζί της. Επίσης τα σχολικά βιβλία ιστορίας έχουν υπερβολική «πληρότητα» επαναλαμβάνοντας και αναλύοντας ανούσιες λεπτομέρειες και παραλείποντας ταυτόχρονα κύρια σημεία, αλλοιώνοντας την θεμιτή πραγματικότητα. Ως απόρροια προκαλείται ασυνείδητα μια σύγχυση πληροφοριών στα μυαλά των μαθητών κάνοντας δυσκολότερη την κατανόηση του θέματός της. Παράλληλα, οι μαθητές χάνουν την ευκαιρία να διευρύνουν την κριτική τους σκέψη.

Πιστεύω ότι για να επιλυθούν τα παραπάνω προβλήματα το υπουργείο παιδείας θα πρέπει να κωδικοποιήσει τα βιβλία της ιστορίας με τρόπο ώστε να είναι κατανοητά από όλους. Πιστεύω ότι το μάθημα της ιστορίας θα βελτιωνόταν με την πραγματοποίησή διδακτικών εκδρομών με διδακτικό περιεχόμενο, με επισκέψεις σε ιστορικά και πολιτισμικά κέντρα ή σε αρχαιολογικούς χώρους που έχουν άμεση σχέση με την τωρινή ιστορική μας γνώση. Μαθαίνοντας βιωματικά ελκύεται το ενδιαφέρον των μαθητών και μπορούν να συμμετέχουν σε πολιτισμικά προγράμματα αξιοποιώντας σωστά τις γνώσεις τους. Μπορούν να διεκπεραιώνονται ενημερωτικά προγράμματα για τον ρόλο της ιστορίας στην κοινωνία καθώς και για την πορεία της στην εξέλιξη της ανθρωπότητας.

Κοντολογίς η ιστορία είναι το αγαπημένο μου μάθημα και έχει πολλά οφέλη. Υπάρχουν μερικά αρνητικά στερεότυπα εναντίον της, αλλά υπάρχουν τρόποι για να αντιμετωπιστούν.

Κατσιγιάννη Βασιλική, μαθήτρια Β2 Τμήματος του 9^{ου} Γυμνασίου Τρικάλων

“ Γιατί να μελετάω Ιστορία ; Τι μου προσφέρει ; ”.

Ένα συνηθισμένο ερώτημα πολλών μαθητών και μαθητριών. Η σπουδαιότητα της ιστορίας είναι από όλους αδιαμφισβήτητη. Ωστόσο, ως μάθημα προκαλεί στους μαθητές, εκτός από θετικά και αρνητικά συναισθήματα.

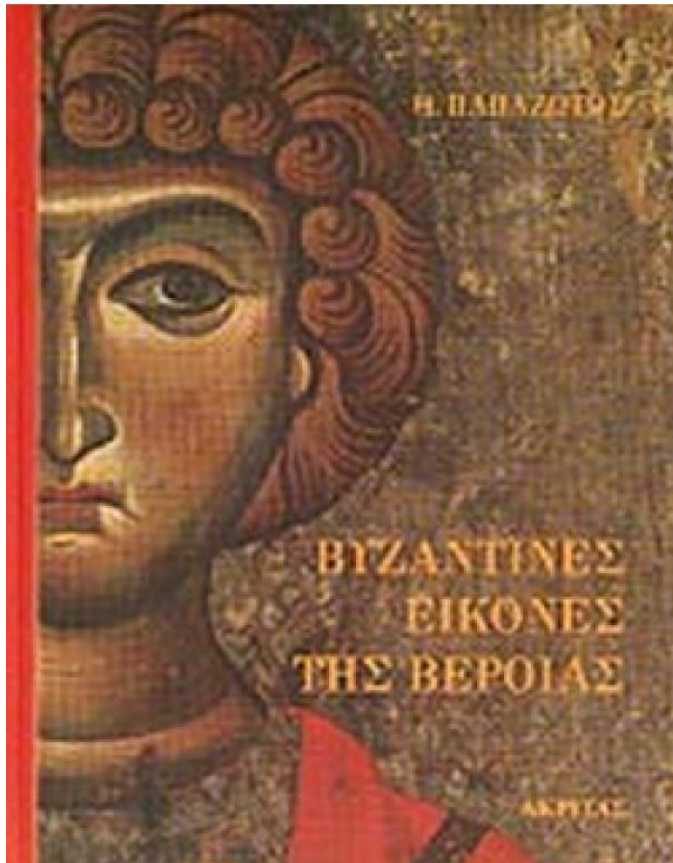
Καταρχάς ,η ιστορία ως μάθημα μας βοηθά να κατανοήσουμε το παρελθόν μας, μαθαίνοντας για τις κοινωνίες και τους πολιτισμούς που δημιουργήθηκαν πριν από τη δική μας εποχή και πως αυτοί επηρεάζουν το παρόν. Επίσης, η γνώση της ιστορίας μας και των επιτευγμάτων των προγόνων μας μας βοηθούν να καταλάβουμε καλύτερα την πολιτιστική μας κληρονομιά και την ταυτότητα μας. Επιπρόσθετα, μέσα από την εκμάθηση της ιστορίας μας διδασκόμαστε από τα λάθη του παρελθόντος, έτσι ώστε να μη τα επαναλάβουμε στο μέλλον. Τέλος, η ανάλυση ιστορικών γεγονότων, πηγών και η αξιολόγηση πληροφοριών συμβάλει και στην ανάπτυξη της κριτικής μας σκέψης.

Από την άλλη πλευρά όμως η ιστορία είναι αρκετά αντιπαθητική και αδιάφορη για τους περισσότερους μαθητές. Ένας λόγος είναι ότι περιλαμβάνει πολλά ονόματα, ημερομηνίες και γεγονότα που οι μαθητές πρέπει να απομνημονεύσουν και αυτό προκαλεί σύγχυση σε όσους δεν μπορούν να τα θυμηθούν, με αποτέλεσμα να εγκαταλείπουν την προσπάθεια. Επίσης αρκετοί μαθητές θεωρούν βαρετό το παρελθόν και πως η ιστορία δεν σχετίζεται άμεσα με το παρόν. Έτσι, αν οι καθηγητές δεν χρησιμοποιούν πιο ενδιαφέρουσες μεθόδους διδασκαλίας, οι μαθητές αυτοί δεν συμπαθούν το μάθημα. **Τέλος, η ύλη συχνά είναι τεράστια με αποτέλεσμα η διδασκαλία να γίνεται γρήγορα με στόχο την ολοκλήρωση της ύλης για τις εξετάσεις και βασικές πληροφορίες να μαθαίνονται χωρίς να αφομοιώνονται, απλά για να γράψουν καλά στα διαγωνίσματα.**

Τα δικά μου συναισθήματα για την ιστορία είναι ανάμικτα. Σαφώς , πιστεύω πως η ιστορία είναι ένα πολύ ενδιαφέρον μάθημα, καθώς μαθαίνουμε για το παρελθόν και τα κατορθώματα των προγόνων μας, ωστόσο θεωρώ πως ο τρόπος διδασκαλίας της είναι δυσνόητος και βαρετός. Για παράδειγμα, πολλοί εκπαιδευτικοί τα προηγούμενα χρόνια δεν εξηγούσαν καλά το μάθημα και δεν καταλάβαινα καλά το νόημα με αποτέλεσμα να δυσκολεύομαι να το μάθω. Επίσης, πιστεύω πως η διδασκαλία θα πρέπει να γίνεται σε συνδυασμό με εκπαιδευτικές εκδρομές σε μουσεία, αρχαιολογικούς χώρους και με τη χρήση της τεχνολογίας για να είναι πιο ενδιαφέρουσα. Φέτος, είναι μια καινούρια σχολική χρονιά και ελπίζω η άποψη μου για το μάθημα της ιστορίας να αλλάξει θετικά.

ΤΡΑΝΤΟΥ ΛΗΔΑ

B2 9^{ου} Γυμνασίου Τρικάλων

ΕΡΓΑΣΙΑ ΣΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Β΄ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΘΕΜΑ: «ΝΑ ΕΚΦΡΑΣΕΤΕ ΓΡΑΠΤΩΣ ΤΙΣ ΣΚΕΨΕΙΣ, ΤΙΣ ΑΠΟΨΕΙΣ, ΤΙΣ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΑ ΣΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ»

Το μάθημα της ιστορίας διδάσκεται σε όλους τους μαθητές από την Γ΄ Δημοτικού ως και τη Γ΄ Λυκείου. Η ιστορία είναι μια λέξη που συνδέεται με τη γνώση. Και αυτή η γνώση μπορεί να οδηγήσει μόνο σε πρόοδο. Άρα η μελέτη της ιστορίας είναι πολύ σημαντική. Είναι ένα μάθημα του σχολείου που πρέπει να

μελετήσουμε για να μπορέσουμε να προοδεύσουμε. Δεν ξέρω αν εμείς οι μαθητές έχουμε την ωριμότητα να καταλάβουμε όλα αυτά τα ιστορικά γεγονότα που μαθαίνουμε μέσα από τα σχολικά βιβλία, ούτε αν μπορούμε να αντιληφθούμε τη σπουδαιότητά τους.

Σαν μαθητής διαβάζω την ιστορία μόνο από ανάγκη, χωρίς να μπορώ να αντιληφθώ τη χρησιμότητά της. Δε θα ήθελα, όμως, να είναι ένα μάθημα που θα καταργηθεί στο μέλλον. Μου αρέσει να μαθαίνω πληροφορίες που αφορούν ανθρώπους μιας άλλης εποχής και τον τρόπο ζωής τους και όλα όσα έχουν καταφέρει εκείνοι με πολύ λιγότερα μέσα από τα σημερινά και τελικά έχουν δημιουργήσει όλα αυτά που εγώ απολαμβάνω σήμερα, ίσως λίγο διαφορετικά. Άρα η σύνδεση με το παρελθόν είναι σημαντική γιατί βοηθάει να κατανοήσουμε ότι ο πολιτισμός που έχουν δημιουργήσει η άνθρωποι μέσα στο χρόνο είναι αποτέλεσμα συλλογικής προσπάθειας και όλοι έχουμε ευθύνη ώστε να συμβάλλουμε στην πορεία προς την πρόοδο της κοινωνίας.

Θα ήθελα, όμως, να αλλάξει ο τρόπος που διδάσκεται στα σχολεία για να μπορέσει να γίνει πιο κατανοητό μάθημα. Να μη μένουμε μόνο στις πολύ δυσνόητες πληροφορίες του βιβλίου, αλλά να μπορούμε να δούμε και να νιώσουμε καλύτερα την καθημερινή ζωή των παλιότερων χρόνων, τη δημιουργία των σπουδαίων έργων και τον σκοπό των γεγονότων που συνέβησαν κατά καιρούς, ίσως με κάποιες επισκέψεις σε αρχαιολογικούς χώρους ή

παρακολουθώντας ένα βίντεο ή διαβάζοντας μια επιπλέον πηγή για το θέμα του κάθε μαθήματος. Θα μου άρεσε να ακούσω ή να διαβάσω λεπτομέρειες για κάποιο σημαντικό ιστορικό γεγονός. Γιατί όταν διαβάζω για κάποια συγκεκριμένη εποχή ή κάποιο σημαντικό ιστορικό γεγονός, προσπαθώ να μεταφερθώ σε εκείνη την εποχή και να βάλω τον εαυτό μου να ζει, να πολεμάει, να αγωνίζεται ή να συμμετέχει σε συζητήσεις, όπως εκείνοι οι προηγούμενοι άνθρωποι και τελικά κατανοώ καλύτερα τη χρησιμότητα της ιστορικής γνώσης.

Γιατί η ιστορική γνώση με συνδέει τελικά με το παρελθόν, με βοηθάει να κατανοήσω και τελικά να οδηγήσω κι εγώ με τη σειρά μου στην εξέλιξη της πορείας του ανθρώπινου γένους.

Ο μαθητής του Β2 του 9^{ου} Γυμνασίου Τρικάλων

Σαουλίδης Θοδωρής

Θέμα-κείμενο συνθετικής-δημιουργικής εργασίας στην Ιστορία:

Θεωρώ ότι η Ιστορία είναι ένα πολύ σημαντικό και ενδιαφέρον μάθημα, μας μιλάει για την ιστορία του τόπου μας, μαθαίνουμε για μεγάλα ονόματα , χρονολογίες κ.τ.λ. για τα οποία πριν δεν ξέραμε. Εμένα η Ιστορία σαν μάθημα με έχει εντυπωσιάσει πάρα πολύ. Η αλήθεια είναι ότι από την τρίτη δημοτικού που άρχισα να κάνω Ιστορία μου έχει τραβήξει το ενδιαφέρον και είχε γίνει το αγαπημένο μου μάθημα , η Ιστορία είχε κάτι ξεχωριστό από τα υπόλοιπα μαθήματα κι αυτό την κάνει ενδιαφέρουσα.

Ο λόγος που η Ιστορία μου κίνησε το ενδιαφέρον είναι επειδή περιέχει περιπέτεια, δράση... πάντα όταν διάβαζα Ιστορία είχα την αγωνία για το τι θα γίνει στην συνέχεια πχ. Όταν κάναμε το μάθημα για τον Τρωικό πόλεμο είχα την αγωνία για το τι θα γίνει και που θα καταλήξει όλο αυτό. Όσο περνούσαν τα χρόνια, η Ιστορία γινόταν ακόμα πιο ενδιαφέρουσα και έτσι άρχισε να μου αρέσει ακόμα πιο πολύ. Τώρα που πάω Δευτέρα Γυμνασίου μου αρέσει ακόμα η Ιστορία και πιστεύω ότι θα γίνει ακόμη πιο ενδιαφέρουσα για να μάθω ακόμη πιο πολλά πράγματα για την ιστορία του τόπου μου κλπ.

Σμαράγδα Καρανάνα, Β1 9^{ου} Γυμνασίου Τρικάλων

ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΚΑΙ ΕΥΡΩΠΑΙΚΗΣ ΕΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ- ΕΡΓΟ: Ο ΜΥΣΤΙΚΟΣ ΔΕΙΠΝΟΣ.

Η τέχνη βρίσκεται στον πολιτισμό και στην κουλτούρα κάθε λαού και κάθε εποχής. Επιτρέπει στους ανθρώπους να εκτονώνονται, να διατυπώνουν τις σκέψεις και τα συναισθήματα τους σε πρωτότυπες δημιουργίες, εμπλουτίζοντας τον συναισθηματικό τους κόσμο. Σε κάθε περιοχή της γης η απεικόνιση ιερών προσώπων διεκπεραιώνεται με διαφορετικό τρόπο, δίνοντας έμφαση σε ανόμοια στοιχεία και περιγράφοντας τα, σε διαφορετικές χρωματικές αναβαθμίσεις. Ιδιαίτερο κεφάλαιο της εικαστικής τέχνης του πλανήτη αποτελούν η βυζαντινή και η ευρωπαϊκή τέχνη. Συγκρίνοντας δυο έργα τέχνης διαφορετικής προέλευσης, το ένα βυζαντινής και το άλλο ευρωπαϊκής, με κοινό θέμα το μυστικό δείπνο, παρατηρούμε διαφοροποιήσεις ως προς την προσέλκυση του κοινού αλλά και την προέλευση του ίδιου του έργου τέχνης.

Ειδικότερα, η βυζαντινή εικονογράφηση του μυστικού δείπνου είναι διατυπωμένη με πολύ θερμά χρώματα χωρίς καμία ανάμιξη ψυχρού. Το φόντο είναι χρυσό, χαρακτηριστικό στοιχείο της βυζαντινής τέχνης, το οποίο υποδηλώνει την αιώνια βασιλεία. Επιπλέον το έργο δεν είναι στολισμένο με περίτεχνα γεωμετρικά σχήματα παρά μόνο με μερικά κυκλικά σχέδια στον περίγυρο του τραπέζιου και σε σημεία από τα σκαλισμένα ανάγλυφα των κιονόκρανων των κιόνων που γεμίζουν την εικονογράφηση και περιτριγυρίζουν την εικονιζόμενη αίθουσα. Δεν κυριαρχούν τα διακοσμητικά στοιχεία αλλά τα εικονιζόμενα ιερά πρόσωπα. Γενικά, στην βυζαντινή εικόνα παρουσιάζονται οι ρυθμοί μιας πιο ενοποιημένης κοινωνίας από την αντίστοιχη ευρωπαϊκή. Τα ιερά πρόσωπα απεικονίζονται ήρεμα και γαλήνια, προκαλώντας αγαλλίαση και δέος. Αντικειμενικά, πιστεύω ότι η βυζαντινή αγιογραφία ταυτίζεται περισσότερο με την πραγματικότητα από ό,τι η ευρωπαϊκή καθώς είναι ρεαλιστική, με έντονο θρησκευτικό χαρακτήρα, είναι παραστατική σαν μια ζωντανή αναπαράσταση.

Περνώντας στην ευρωπαϊκή εκδοχή του μυστικού δείπνου παρατηρούμε την ζωηρότητα των χρωμάτων και τις διαφορετικές τους τονικότητες. Είναι φανερό ότι δεν υπάρχει καμία ομοιότητα μεταξύ των δύο «προσελκύνσεων» της αναπαράστασης του μυστικού δείπνου ως προς τις χρωματικές τους προτιμήσεις. Επιπρόσθετα, η ευρωπαϊκή

εικόνα είναι στολισμένη με πλήθος από σύνθετα γεωμετρικά σχήματα με χρώματα ευφάνταστα και περίτεχνους συνδυασμούς σε μοτίβα που τοποθετούνται πάνω σε χαλιά, στο τραπεζομάντιλο καθώς και στα τοιχώματα της αίθουσας. Τέλος έχουν προστεθεί στοιχεία μιας νεότερης εποχής που προέκυψαν μέσα από μια πιο σύγχρονη ματιά [π.χ. σύνθετα χαλιά]. Η απεικόνιση λοιπόν δεν είναι απόλυτη ως προς την πραγματικότητα.

Παρόλες τις πολλές διαφορές, οι δύο εικόνες παρουσιάζουν και ομοιότητες και αυτήν η ομοιότητα είναι το θέμα τους. Υπάρχει ένα τραπέζι στο κέντρο κάθε αίθουσας τριγύρω από το οποίο κάθεται ο Ιησούς Χριστός μαζί με τους δώδεκα μαθητές του.

Εν κατακλείδι, η βυζαντινή διαφέρει από την ευρωπαϊκή τέχνη. Αυτό έχει ως απόρροια, η απεικόνιση του μυστικού δείπνου να διαφέρει ανάλογα με την προέλευση της.

Με εκτίμηση,

Η μαθήτρια του β2 του 9^{ου} Γυμνασίου Τρικάλων

Κατσιγιάννη Βασιλική

Εργασία ιστορίας

Χρήστος Κίσσας Β2 9ο Γυμνάσιο

Στο μάθημα της Ιστορίας μπορούμε να δούμε πώς ζούσαν οι άνθρωποι, τον πολιτισμό τους, ποιοι ήταν οι ηγέτες τους και πώς οι πράξεις τους επηρέασαν τη ζωή τους αλλά και τη δική μας σήμερα. Στο μάθημα της ιστορίας, μαθαίνουμε για τους πολέμους, τις εξελίξεις και τα μεγάλα γεγονότα που έφεραν αλλαγές. Μέσα από αυτές τις ιστορίες, μαθαίνουμε να εκτιμούμε το παρελθόν και να κατανοούμε καλύτερα το παρόν.

Οι πρώτοι αιώνες του Βυζαντίου ήταν μια εποχή μεγάλης ακμής και ανάπτυξης για την αυτοκρατορία, με κέντρο την Κωνσταντινούπολη. Η πόλη ήταν από τις πιο ισχυρές και εντυπωσιακές της εποχής, με σπουδαία αρχιτεκτονική, όπως η Αγία Σοφία που συμβόλιζε τη δύναμη και τη θρησκευτική πίστη των Βυζαντινών. Ο αυτοκράτορας ως ανώτατος άρχοντας, ήταν υπεύθυνος όχι μόνο για τη διοίκηση αλλά και για τη θρησκεία, που έπαιζε κεντρικό ρόλο στην καθημερινότητα των ανθρώπων. Το Βυζάντιο είχε ισχυρό στρατό και καλή άμυνα, κάτι που βοήθησε να αντέξει τις πολλές επιθέσεις από διάφορους εχθρούς, όπως οι Πέρσες και οι Άραβες σε διάφορες ναυμαχίες με το υγρό πυρ.

Αυτό που μου κάνει εντύπωση στο Βυζάντιο είναι το πόσο οργανωμένοι και δυνατοί ήταν οι άνθρωποι εκείνης της εποχής, ακόμα και όταν είχαν να αντιμετωπίσουν δυσκολίες και επιθέσεις από άλλους λαούς. Η θρησκεία, η τέχνη και η εκπαίδευση ήταν πολύ σημαντικά στη ζωή τους, και αυτό τους βοήθησε να διατηρήσουν τον πολιτισμό τους ζωντανό για αιώνες. Θαυμάζω το πώς κατάφεραν να φτιάξουν μια αυτοκρατορία που κράτησε πάνω από χίλια χρόνια, αφήνοντας πίσω τους μια μεγάλη κληρονομιά στην σύγχρονη ιστορία.

Από τα πρώτα χρόνια της Σχολικής ζωής μας, συγκεκριμένα από την Τρίτη Δημοτικού, το μάθημα της Ιστορίας βασανίζει πολλά παιδιά.

Η πρώτη μου επαφή με την Ιστορία ήταν πολύ καλή σε σχέση με το μέλλον. Είχα μια πολύ γλυκιά δασκάλα που δεν ήταν αυστηρή και έκανε το μάθημα της Ιστορίας να μοιάζει με παιχνιδάκι. Μας έμαθε να διαβάζουμε την Ιστορία εύκολα και γρήγορα. Μας έδωσε τα βήματα για το πώς θα διαβάζουμε στο σπίτι. Πάντα μας έλεγε: Πριν αρχίσουμε να διαβάζουμε το μάθημα να παίρνουμε μερικές βαθιές ανάσες και να πίνουμε λίγο νερό. Να καθόμαστε στο γραφείο μας να διαβάζουμε τον τίτλο του μαθήματος και έπειτα να προσπαθούμε να θυμηθούμε τι μας έλεγε η δασκάλα μας κατά τη διάρκεια του μαθήματος. Το επόμενο βήμα ήταν να διαβάζουμε ολόκληρο το κείμενο τρεις φορές, να το χωρίζουμε σε ενότητες και να υπογραμμίζουμε τα σημαντικότερα σημεία. Το σημαντικότερο όμως ήταν ότι μας επέτρεπε να λέμε το μάθημα με δικά μας λόγια. Με αυτό τον τρόπο αγαπήσαμε το μάθημα της Ιστορίας και χαιρόμασταν να κάνουμε Ιστορία την ώρα της διδασκαλίας.

Στην έκτη Δημοτικού τα πράγματα άλλαξαν. Η κυρία της Ιστορίας ήταν πολύ διαφορετική. Μέχρι τότε λαχταρούσαμε να κάνουμε Ιστορία. Σίγουρα το μάθημα της Ιστορίας έγινε πιο δύσκολο και πιο απαιτητικό. Ίσως να είχαμε μάθει με έναν διαφορετικό τρόπο. Η κυρία μας απαιτούσε να ξέρουμε τα πάντα απ' έξω, όλες τις ημερομηνίες, την παραμικρή λεπτομέρεια. Τα τεστ και τα διαγωνίσματα ήταν πάρα πολύ συχνά. Όλη αυτή η κατάσταση δεν μου άρεσε καθόλου, η απογοήτευση μεγάλωνε όλο και περισσότερο ώσπου ένας-ένας από εμάς σταμάτησε να διαβάζει Ιστορία καθώς το άγχος κυριαρχούσε. Το μυαλό μας γυρνούσε γύρω μόνο από την Ιστορία, απεχθανόμασταν το μάθημα της Ιστορίας.

Όσο περνάν τα χρόνια και τώρα που είμαι στο γυμνάσιο κατανοώ την σημασία του μαθήματος της Ιστορίας. Η Ιστορία είναι ένα κομμάτι μας. Είναι αυτό που μας έφερε στο παρόν. Ο συνδετικός κρίκος με το παρελθόν. Κατανοώ όμως και αντιλαμβάνομαι και τις δυο αυτές εμπειρίες που είχα. Μεγαλώνοντας, οι απαιτήσεις άλλαξαν και το μάθημα της Ιστορίας θα πρέπει να είναι διασκεδαστικό και όχι απλά ένα κείμενο που πρέπει να το μαθαίνουμε απ' έξω. Με την Ιστορία θα πρέπει να χαιρόμαστε καθώς μας παρέχει γνώσεις για το παρελθόν μας, βοηθάει να καταλάβουμε τους ανθρώπους και τους πολιτισμούς, να ενώσουμε το παρελθόν με το παρόν και να δημιουργήσουμε τις βάσεις για το μέλλον.

Τζιντζιρλή Αρετή, μαθήτρια τμήματος Β2 του 9^{ου} Γυμνασίου Τρικάλων

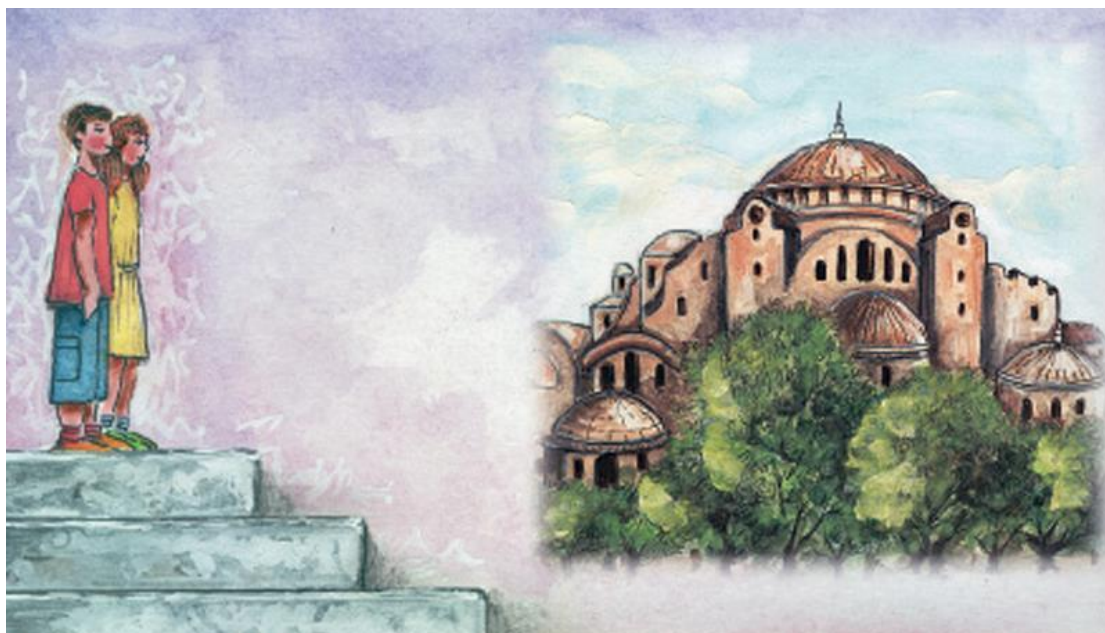
Στέλιος Θωμόπουλος
Δημήτρης Μπαούσης
Στέφανος Κουτσιμπέλας , μαθητές τμήματος Β1 του 9^{ου} Γυμνασίου
Τρικάλων

ΕΡΓΑΣΙΑ ΣΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Β' ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΘΕΜΑ:

«ΝΑ ΕΚΦΡΑΣΕΤΕ ΓΡΑΠΤΩΣ ΤΙΣ ΣΚΕΨΕΙΣ, ΤΙΣ ΑΠΟΨΕΙΣ,
ΤΙΣ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΑ ΣΑΣ ΓΙΑ ΤΟ
ΜΑΘΗΜΑ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ»

Η ιστορία μας διδάσκει τα επιτεύγματα των ανθρώπων από τότε που ζούνε πάνω στη γη και το πως έχουν εξελιχθεί μέσα στα χρόνια. Είναι πολύ όμορφο το συναίσθημα να έρχεσαι σε επαφή με παλιότερους τρόπους ζωής των ανθρώπων και με όλα αυτά που έχουν πετύχει

στο πέρασμα των χρόνων. Βέβαια, δεν είναι όλα τα χρόνια και όλα τα ιστορικά γεγονότα ευχάριστα. Υπήρξαν και περίοδοι πολέμων, που καλλιέργησαν το μίσος και τον φανατισμό ανάμεσα στους ανθρώπους και προκάλεσαν μεγάλες συμφορές. Είναι πολύ ενδιαφέρον να μελετάμε και όλες αυτές τις πιο «σκοτεινές» πλευρές της ιστορίας για να μαθαίνουμε από τα λάθη που έκαναν οι άνθρωποι του παρελθόντος και να μην τα επαναλαμβάνουμε στο μέλλον.

Όμως, στη διάρκεια της ανθρώπινης ιστορίας έχουν ζήσει και πολύ φωτισμένοι άνθρωποι με ξεχωριστές προσωπικότητες και αναπτυγμένη ευφυΐα που έχουν πετύχει πολλά ιδιαίτερα επιτεύγματα, έχουν πετύχει ηρωικά κατορθώματα, τα οποία έχουν οδηγήσει στην καλύτερευση της δικής μας ζωής. Και αυτό θα πρέπει να μας κάνει να νιώθουμε υπερήφανοι γι' αυτούς, αλλά και να γίνονται παράδειγμα για όλες τις επόμενες γενιές και όλοι να εμπνεόμαστε από τέτοιους ανθρώπους, για να προσπαθούμε κι εμείς πάντα για το καλύτερο με όσα ασχολούμαστε.

Αυτό που θα μπορούσαμε να πούμε με βεβαιότητα, είναι ότι όσο πιο πολύ μελετάμε το παρελθόν μας, τόσο πιο πολύ αντιλαμβανόμαστε το παρόν αλλά και το πως θα

φτάσουμε σε ένα καλύτερο μέλλον. Μπορούμε να μάθουμε από τις αποτυχίες ή τις επιτυχίες των προηγούμενων γενεών, από τις οποίες θα αντλήσουμε έμπνευση για να αποφύγουμε τα ίδια λάθη ή να παραδειγματιστούμε από ανθρώπους που αγωνίστηκαν αδιάκοπα για την βελτίωση και την αλλαγή του κόσμου.

Δυστυχώς, όμως, πολλοί μαθητές δεν ενδιαφέρονται για το μάθημα της ιστορίας, γιατί θεωρούν ότι δεν προσφέρει κάτι ουσιαστικό για τη ζωή μας σήμερα. Γι' αυτό θα πρέπει οι καθηγητές που διδάσκουν ιστορία στα σχολεία, να καθοδηγούν τα παιδιά με τέτοιο τρόπο που να τους κάνει να αγαπήσουν αυτό το τόσο σπουδαίο μάθημα.

Σαν μαθήτρια, πιστεύω ότι χρειάζεται να ξεφεύγουμε από τα σχολικά βιβλία, τα οποία πολλές φορές είναι δυσνόητα και να ερχόμαστε άμεσα σε επαφή με τις παλιότερες εποχές, με επισκέψεις σε αρχαιολογικούς χώρους ή μουσεία ή ο,τιδήποτε που έχει σχέση με το παρελθόν για να υπάρξει σύνδεση με τις παλιότερες εποχές. Έτσι, θα αισθανθούμε την ανάγκη ως νέα γενιά να προσπαθήσουμε σε μεγαλύτερο βαθμό για ένα καλύτερο μέλλον.

Η ΜΑΘΗΤΡΙΑ

ΣΑΟΥΛΙΔΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ

Η ιστορία για τους περισσότερους μαθητές είναι ένα από τα πιο βαρετά μαθήματα, καθώς το μόνο που διδάσκει αυτό το μάθημα είναι πράγματα για το παρελθόν που δεν θα χρειαστούν στην καθημερινή ζωή. Πολλοί θα έλεγαν ότι δεν χρειάζεται να δώσουμε και τόσο σημασία στο συγκεκριμένο μάθημα, εκτός αν θέλουμε να ασχοληθούμε με αυτό. Εγώ πιστεύω ότι ο,τιδήποτε διδασκόμαστε σίγουρα θα μας χρειαστεί και επίσης ότι πρέπει να γνωρίζουμε για το παρελθόν και τους προγόνους μας.

Η ιστορία παίζει σημαντικό ρόλο στην ζωή μας διότι χωρίς αυτές τις γνώσεις δεν θα γνωρίζαμε ποιοι είμαστε και τί έχουν κατορθώσει οι συμπατριώτες μας. Ιδιαίτερα ως Έλληνες, πρέπει να ξέρουμε για το παρελθόν μας ,επειδή η Ελλάδα είναι ένας από τους αρχαιότερους πολιτισμούς και έχουν γίνει σημαντικές ανακαλύψεις που χάρη σε αυτές έχουν δημιουργηθεί οι μεγαλύτερες εφευρέσεις. Επίσης εξαιτίας κάποιων πολύ σοφών φιλοσόφων όλες οι φυσικές επιστήμες και η τεχνολογία εξελίσσονται ασταμάτητα .

Τέλος ,θα ήθελα να αναφέρω ότι στις μέρες μας λίγοι μαθητές ενδιαφέρονται πραγματικά για να μάθουν ιστορία και όχι απλά να απομνημονεύσουν κάποια κείμενα για έναν καλό βαθμό. Η αλήθεια είναι ότι χωρίς την ιστορία οι άνθρωποι θα ήταν σαν δέντρο χωρίς ρίζες.

Μαλέμη Λυδία

ΠΡΟΪΣΤΟΡΙΑ	ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ	ΒΥΖΑΝΤΙΟ	ΟΘΩΜΑΝΙΚΑ	ΝΕΟΤΕΡΑ
Εποχή του Λίθου Εποχή του Χαλκού	Γεωμετρική Περίοδος Αρχαϊκή Περίοδος Κλασική Περίοδος Ελληνιστική Περίοδος Ρωμαϊκή Περίοδος	Πρώμη Βυζαντινή Περίοδος Μέση Βυζαντινή Περίοδος Ύστερη Βυζαντινή Περίοδος	Οθωμανική Περίοδος	Η Συγκρότηση του Ελληνικού Κράτους Η Επέκταση του Ελληνικού κράτους Η Ελλάδα του Μεσοπολέμου & του Β' Παγκοσμίου Πολέμου Η Σύγχρονη Ελλάδα
400.000/350.000	1050	324 μ.Χ.	1453	1821 2000

[✚ Σχετικά με την Ελληνική Ιστορία](#)   [✚ Εγκριμένο από το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο](#)

ΘΕΜΑ- Να διατυπώσουμε τις σκέψεις και τις εντυπώσεις μας στο μάθημα της Ιστορίας
ΜΑΘΗΤΗΣ : Δημήτριος Ούτρας, τμήματος Β1 του 9^{ου} Γυμνασίου Τρικάλων

Όλο και συχνότερα πλέον τίθεται το ερώτημα περί της σημασίας η μη του να διαβάσει κανείς ιστορία . Η απάντηση είναι πως η ιστορία είναι κάτι αναπόφευκτο αφού αναλύει μέσα στο παρόν το παρελθόν . Δεν είναι συνεπώς ένα νεκρό θέμα, καθόσον συνδέει τα πράγματα μέσα στο χρόνο. Όλοι οι άνθρωποι και λαοί είμαστε ζωντανές ιστορίες. Αυτό γίνεται σαφέστερο, αν σκεφτούμε πως ομιλούμε γλώσσες που έχουμε κληροδοτήσει από το παρελθόν, πως ζούμε μέσα σε κοινωνίες με πολιτισμικές και θρησκευτικές παραδόσεις που δεν έχουν γεννηθεί σήμερα, πως κάνουμε χρήση τεχνολογικών επιτευγμάτων που δεν έχουμε εφεύρει οι ίδιοι, πως ερχόμαστε στον κόσμο με γονίδια τα οποία έχουν εξελιχθεί σε όλο το μάκρος της ζωής του ανθρώπινου είδους.

Ως αποτέλεσμα, η αντίληψη των δεσμών μεταξύ παρελθόντος και παρόντος είναι απολύτως βασική και αναγκαία για την κατανόηση της ανθρώπινου υποστάσεώς μας. Αυτός είναι συνοπτικά και ο λόγος που η ιστορία έχει την σημασία της. Δεν είναι απλώς μόνο χρήσιμη, αλλά και απαραίτητη. Οι άνθρωποι που νοιώθουν πως στερούνται παρελθόντος , πολλάκις μπορούν να δημιουργούν προβλήματα, όχι μόνο στον εαυτό τους, αλλά και στον περίγυρό τους. Σε κάθε περίπτωση, η κατανόηση της ιστορίας μας επιτρέπει να χτίζουμε στο μέλλον και, αν και εφόσον είναι απαραίτητο, να αλλάζουμε επάνω σε στερεές βάσεις. Τίποτα από αυτά δεν δύναται να επιτευχθεί χωρίς την γνώση της Ιστορίας.

Τίποτα από αυτά δεν δύναται να επιτευχθούν αποτελεσματικά, εάν δεν έχουμε αντιληφθεί το πλαίσιο του χωροχρόνου και τα σημεία εκκινήσεώς μας. Όλοι ζούμε μέσα στο σήμερα όπου όμως χρειάστηκε μια μακριά πορεία μέσα στο χρόνο ώστε να φτάσουμε σε αυτό. Και αυτή η μακριά πορεία είναι που πλαισιώνει τόσο το παρελθόν όσο και το παρόν. Ο άνθρωπος νους διαθέτει την εξαιρετική ικανότητα εξερευνήσεως ενός πλαισίου σαφώς ευρύτερου από ότι το ανθρώπινο σώμα, όπως

για παράδειγμα την κατανόηση πτυχών της αστρονομίας χωρίς ταξίδια στο διάστημα ή τη μελέτη ιστορικών περιόδων, χωρίς φυσική παρουσία στο παρελθόν.

Πολλά από όσα γνωρίζουμε σήμερα εκπηγάζουν από προγενέστερους χρόνους που δεν έχουν λησμονηθεί . Επιπλέον, ο ανθρώπινος νους επιδεικνύει μοναδική εφευρετικότητα στην ανάκτηση πληροφοριών για νεκρές γλώσσες και χαμένους πολιτισμούς, με αποτέλεσμα να διατηρούνται σήμερα στη συλλογική μας μνήμη. Για όλους, σχεδόν, η ιστορία δεν είναι τίποτα άλλο, πλην μιας βαρετής και κουραστικής λίστας από γεγονότα και οι ημερομηνίες όντως αποτελούν βασικά δομικά στοιχεία της ιστορίας ως πεδίου μελέτης, αλλά έχουν περιορισμένο νόημα. Θα ήταν αδύνατον δηλαδή να κατανοήσουμε την παγκόσμια ιστορία μονάχα μέσω βασικών ημερομηνιών συμπληρωμένων με στατιστικές πληροφορίες, όπως τους ρυθμούς αυξήσεως του πληθυσμού ή το μέγεθος στρατιωτικών παρατάξεων.

Από μόνη της, η πληροφορία κατά περίπτωση δεν είναι γνώση, διότι δεν μπορεί να συνδράμει στην κατανόηση δεδομένων, κάτι που απαιτεί την διάθεση νοητικών πλαισίων. Κάποιοι ταυτίζονται εν μέρει με τις απόψεις διαφόρων επικριτικών προς την Ιστορία, αποδεχόμενοι πως ναι μεν η ιστορία στερείται άμεσου χρησιμότητας, αλλά η μελέτη της αναπτύσσει άλλες δεξιότητες , όπως τη βελτίωση της κριτικής σκέψης ή ικανότητα τεκμηριωμένης αναλύσεως αντικρουόμενων δεδομένων. Τέτοιες δεξιότητες όμως αποτελούν απαραίτητα συστατικά ερμηνείας και αξιολογήσεως ιστορικών στοιχείων, αλλά δεν αιτιολογούν την αναγκαιότητα της ιστορίας καθαυτής.

Να τονίσουμε εδώ πως η ιστορία δεν είναι μόνο αντικείμενο ερεύνης των ιστορικών. Διότι και οι απαρχές του σύμπαντος, φερειπείν, που μελετώνται από ζωολόγους, επίσης ιστορία είναι. Συνεπώς, στο εύλογο ερώτημα << γιατί πρέπει να μελετάται η ιστορία;>>, οι απαντήσεις είναι πως η ιστορία είναι αναπόφευκτη .Οι ίδιοι οι ιστορικοί εντρυφούν κατά βάση στο παρελθόν-παρόν του ανθρώπινου είδους, η πολιτική ,η κοινωνιολογία, το δίκαιο είναι περισσότερο εξειδικευμένα υποσύνολα της ιστορίας. Η κατανόηση των ανθρωπίνων

εμπειριών δημιουργεί μια ασφαλή βάση μέσα στο χρόνο όπου, εξ ορισμού, περιλαμβάνει τόσο τη συγχρονική (την άμεση στιγμή) όσο και τη διαχρονική (τη μακροχρόνια εξέλιξη). Η πρώτη εντάσσεται πάντοτε μέσα στη δεύτερη, αλλά και το αντίστροφο.

Ως έμβια όντα, βρισκόμαστε ενστικτωδώς σε ένα συγχρονικό πλέγμα της παρούσης στιγμής, με το διαχρονικό να αποτελεί ένα από τα σημαντικότερα στοιχεία της εγρήγορσης της ανθρώπινης συνειδήσεως. Έτσι είμαστε εις θέσιν να αξιολογούμε διαρκώς τη μακροπρόθεσμη μετάβαση των γεγονότων από το παρελθόν στο παρόν. Βάσει αυτού, αναπτύξαμε την ικανότητα να σκεφτόμαστε τη στιγμή και τη διάρκεια ταυτοχρόνως. Χωρίς μια σταθερή βάση μελέτης της ιστορίας, οι άνθρωποι θα ανατρέξουν στο παρελθόν ώστε να αντλήσουν, για το ρόλο τους, πληροφορίες από πολιτιστικές παραδόσεις, συλλογικές μνήμες, μύθους, φήμες, έθιμα κτλ. Έτσι όμως, η συγκέντρωση πληροφοριών θα είναι συνήθως αποσπασματική ή συγκεχυμένη. Η εμπεριστατωμένη ενασχόληση συνδράμει αναμφιβόλως στην εκμάθηση του ιστορικού γίνεσθαι μέσω μιας ακριβεστερας προσεγγίσεως και κριτικής αξιολογήσεως.

Εργασία με φωτογραφίες για τα Βυζαντινά μνημεία των Τρικάλων:

Βυζαντινό Κάστρο: Λόγω της σπουδαιότητάς του κάστρου, ο αυτοκράτορας Ιουστινιανός προέβη τον 6ο αι. μ.Χ. σε ριζική ανακαίνισή του. Η χρήση ογκόλιθων στην κατασκευή του επιβεβαιώνει ότι κτίστηκε στη θέση της αρχαίας ακρόπολης, που περιβαλλόταν από τείχος της κλασικής εποχής. Στα χρόνια της Τουρκοκρατίας, το κάστρο επισκευάσθηκε πολλές φορές. Στην ανατολική πλευρά του δεύτερου διαζώματος κατασκευάσθηκε από τους Οθωμανούς ρολόι μεγάλων διαστάσεων, η καμπάνα του οποίου ζύγιζε περίπου 650 κιλά, κι έφερε την εξής επιγραφή (στα τουρκικά): “έργο του Γιουσούφ Σενάϊ, κατοίκου φρουρίου, Τιρχάλα”. Το πρώτο αυτό ρολόι, με έτος κατασκευής το 1648, γκρεμίστηκε και στη θέση του κατασκευάστηκε το 1936 νέο, ύψους 33 μ.

Δομικά, Αρχιτεκτονικά, Οχυρωματικά Στοιχεία

Το τείχος του είναι πολυγωνικού σχήματος, με πέντε πύργους και πολλές μικρές πολεμίστρες.

Το Κάστρο είναι χωρισμένο σε τρία διαζώματα. Στο πρώτο, στη δυτική πλευρά, ανοίγεται η κύρια είσοδος, με ημικυκλικό λίθινο περιθύρωμα, ενώ στην ανατολική πλευρά για τη διευκόλυνση της πρόσβασης στην πόλη, κατασκευάστηκε το 1960 λίθινη κλίμακα. Στο εσωτερικό του διαζώματος λειτουργεί τουριστικό περίπτερο. Δεξιά της πύλης του δεύτερου διαζώματος, στα βυζαντινά χρόνια, κτίστηκε ναός των Ταξιαρχών, που σήμερα δεν σώζεται, καθώς σύμφωνα με τις πηγές- κήκε περίπου το 1330-32 κι ανακαινίσθηκε αρκετά χρόνια αργότερα, από τον Μητροπολίτη Λαρίσης Αντώνιο. Στο ίδιο διάζωμα κατασκευάστηκε το 1988 ανοικτό θέατρο, στον χώρο του οποίου δίνονται κάθε χρόνο παραστάσεις και συναυλίες.

Το τρίτο διάζωμα είναι το σημαντικότερο, αφού έχει περίοπτη θέση κι οπτική επαφή με όλη τη γύρω περιοχή. Καταλαμβάνει το ΒΑ ανώτατο άκρο της ακρόπολης, ακολουθώντας ακανόνιστο τεταρτοκύκλιο σχήμα με έκταση

περίπου 1.200 τ.μ. Στα δυτικά του εσωτερικού του διαζώματος σώζεται καμαροσκέπαστο, μονόχωρο κτίριο που χρησίμευε ως πυριτιδαποθήκη.

Παναγία Φανερωμένη

Οθωμανικό Τέμενος του Οσμάν Σαχ

Το Κουρσούμ Τζαμί ή Τέμενος Οσμάν Σάχ των Τρικάλων είναι ισλαμικό τέμενος, κτίσμα του 16ου αιώνα σχεδιασμένο από τον Μιμάρ Σινάν, το οποίο σήμερα λειτουργεί ως χώρος ήπιων εκδηλώσεων. Το μικράμπ ονομάζεται έτσι από την τουρκική λέξη κουρσούμ (τουρκική γραφή: kurşun), που σημαίνει μόλυβδος, καθώς ο θόλος του είναι μολυβδοσκεπάστος. Κοντά στο τζαμί σώζεται το οκταγωνικό μαυσωλείο (τουρμπές) του ιδρυτή του, Οσμάν Σαχ, εγγονού του σουλτάνου Σελίμ Α΄, κυβερνήτη της τοπικής επαρχίας (σαντζάκι) ο οποίος πέθανε στα Τρίκαλα το 1567/8. Κατά την παράδοση, ο Οσμάν έκτισε το τζαμί επειδή στα Τρίκαλα θεραπεύτηκε από αρρώστια που τον ταλαιπωρούσε. Το τζαμί σήμερα είναι μνημείο προστατευόμενο από την UNESCO και χρησιμεύει σαν χώρος ήπιων εκδηλώσεων.

Οι μαθητές του τμήματος Β2 του 9^{ου} Γυμνασίου Τρικάλων:

Γιώργος Παπακώστας

Νίκος Ζαχαράκης

Βασίλης Ντάφος

Γιάννης Κατσιάβας

Η σχέση του παρελθόντος με το παρόν και το μέλλον είναι αναμφισβήτητη και σ' αυτό το σημείο το μεγαλύτερο ρόλο διαδραματίζει η ιστορία. Η χρησιμότητα της ιστορικής γνώσης είναι μεγάλη για πολλούς λόγους. Μέσα από την ιστορία αντλούμε πληροφορίες για τους προγόνους μας και αναπτύσσουμε την εθνική μας ταυτότητα. Μαθαίνουμε την προσφορά της χώρας μας αλλά και κάθε λαού στον παγκόσμιο πολιτισμό. Παράλληλα, μπορούμε να αντλήσουμε πρότυπα για μίμηση όπως οι αρχαίοι Έλληνες αλλά και να αποφύγουμε αρνητικές συμπεριφορές. Ταυτόχρονα διαβάζοντας ιστορία καλλιεργείται η μνήμη, η φαντασία αλλά και η κριτική μας ικανότητα. Το σπουδαιότερο όμως είναι πως μπορεί κανείς να διδαχτεί από τα λάθη του παρελθόντος ώστε να μην επαναληφθούν.

Πως θα μπορούσαν, όμως, οι νέοι να αξιοποιήσουν θετικά τις ιστορικές τους γνώσεις; Σίγουρα, αντλώντας θετικά πρότυπα μπορούν να βελτιώσουν το χαρακτήρα τους. Ακόμη, μπορούν να αντισταθούν και να αντιδράσουν με ιστορικά επιχειρήματα σε όσους παραποιούν τους χάρτες και την ιστορία μας. Έχουν ακόμη την δυνατότητα να αναλάβουν μόνοι τους τη διοργάνωση εκδηλώσεων σχετικά με την ιστορία του τόπου τους. Επιπλέον, μπορούν να πραγματοποιηθούν διαβαλκανικές ή ευρωπαϊκές συναντήσεις νέων με στόχο τη σύνδεση των λαών και την διασφάλιση της ειρήνης, της δημοκρατίας και της προόδου. Τέλος, αλλά εξίσου σημαντικό, είναι πως θα μάθουν να αξιοποιούν τα ξένα στοιχεία και να τα προσαρμόζουν στα δικά τους δεδομένα.

Προσωπικά για μένα το μάθημα της ιστορίας είναι ενδιαφέρον αλλά ο τρόπος διδασκαλίας και εξέτασής του μου προκαλεί άγχος και πίεση ως προς την αφομοίωση των γνώσεων. Ενώ αναγνωρίζω τη σπουδαιότητα αυτού του μαθήματος, θα ήθελα η διαδικασία του διαβάσματος να μου είναι πιο

ευχάριστη. Πρόκειται για ένα συχνό παράπονο πολλών συμμαθητών μου που πιστεύω πως μπορεί να αντιμετωπιστεί. Η εξέταση μέσα από θέματα πολλαπλής επιλογής, ακροστιχίδες, αντιστοιχίσεις, συμπλήρωση κενών αλλά και η προβολή σχετικών βίντεο θα βοηθήσουν τους μαθητές να συγκρατήσουν πλήθος πληροφοριών. Ακόμη και οι επισκέψεις σε ιστορικούς τόπους, μνημεία, μουσεία με κατάλληλη καθοδήγηση από τους καθηγητές θα βοηθήσουν ώστε τα σημερινά παιδιά να μην είναι ιστορικά <<αναλφάβητα>>.

Οι νέοι ως άνθρωποι του 21ου αιώνα, φιλειρηνιστές, αντιρατσιστές, ανθρωπιστές, οφείλουν να αξιοποιήσουν καθετί του παρελθόντος και του παρόντος με στόχο την επιβίωση κάθε έθνους στην παγκόσμια κοινωνία του μέλλοντος. Αυτό μάλλον είχε ο Καζαντζάκης στο μυαλό του όταν έγραψε:<<Το πρώτο σου χρέος απέναντι στη ράτσα σου είναι να νιώσεις μέσα σου όλους τους προγόνους. Το δεύτερο να φωτίσεις την ορμή τους και να συνεχιστεί το έργο τους. Το τρίτο σου χρέος να παραδώσεις στο γιο την μεγάλη εντολή να το ξεπεράσει>>.

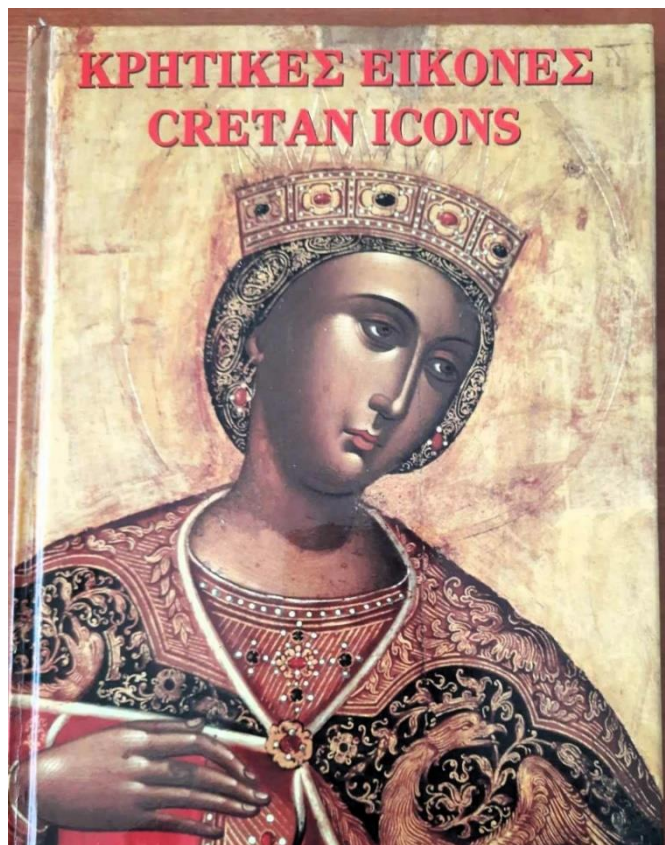
Μπακλαβά Χριστίνα, μαθήτρια Β2 Τμήματος του 9^{ου} Γυμνασίου Τρικάλων

Παρουσίαση και σχολιασμός του Ημερολογίου-Λευκώματος Τέχνης: **«Βυζαντινές και Μεταβυζαντινές Κρητικές Εικόνες»** από τον μαθητή του Β2 Τμήματος του 9^{ου} Γυμνασίου Τρικάλων **Ζαχαράκη Νικόλαο**:

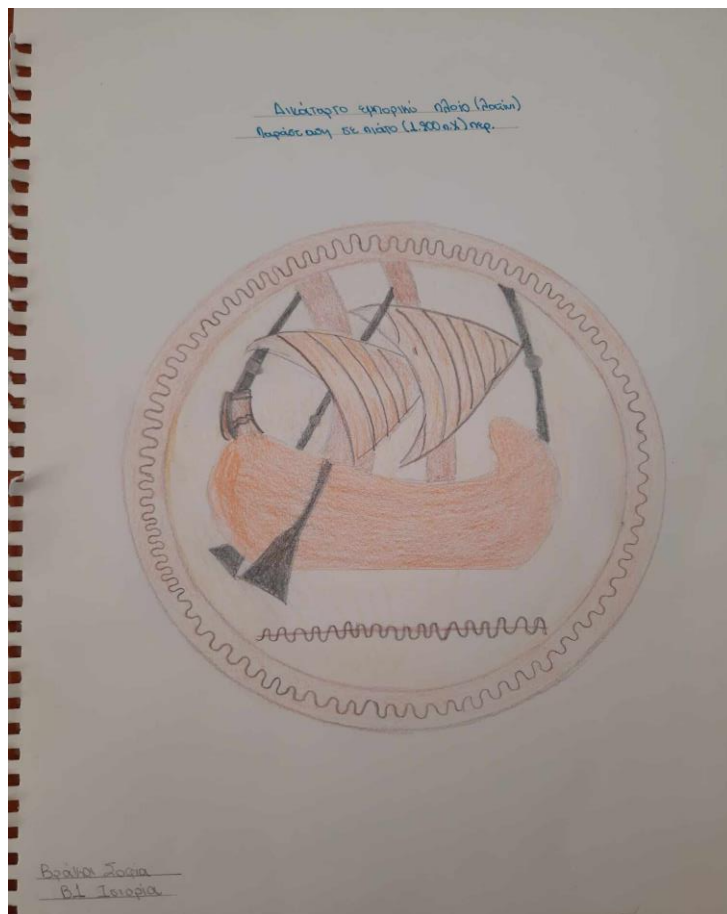
Στο βιβλίο «Κρητικές Εικόνες» μπορούμε να θαυμάσουμε πανέμορφες βυζαντινές εικόνες. Το συγκεκριμένο βιβλίο μου αρέσει πολύ διότι, με το ξεφύλλιμά του και μόνο, παίρνουμε «γεύσεις» από εκείνη τη μακρινή εποχή, παρατηρούμε σημαντικά θρησκευτικά γεγονότα όπως την Σταύρωση και την Γέννηση του Χριστού, αλλά και αγίους, όπως η Αγία Αικατερίνη, η οποία απεικονίζεται και στο εξώφυλλο του συγκεκριμένου βιβλίου. Επιπλέον, το βιβλίο περιέχει σε κάποια σημεία μικρά, κατατοπιστικά κείμενα. Μπορούμε επίσης να δούμε διάφορες απεικονίσεις του Χριστού και της Παναγίας, όπως τον Χριστό Παντοκράτορα αλλά και μέγα Αρχιερέα. Εν τέλει, το συγκεκριμένο βιβλίο είναι πάρα πολύ καλό και απαραίτητο για όσους τους ενδιαφέρουν οι εικονογραφίες και η αγιογράφηση, ώστε να μπορούν να εμπνέονται για τις δικές τους δημιουργίες.

**Περιγραφή τμήματος της Αγίας Σοφίας
Κωνσταντινουπόλεως από την μαθήτρια Τζιντζιρλή
Αρετή (Β2, 9^ο Γυμνάσιο Τρικάλων, 14/11/2024):**

Άποψη του βορείου κλίτους: Η Αγία Σοφία είναι μια εξαιρετική εκκλησία με πολλούς κίονες σε διαφορετικά χρώματα, με ωραίους, μεγαλοπρεπείς πολυελαίους, ποικιλία υλικών και όλα αυτά δείχνουν την ομοιομορφία και την αρμονία που υπάρχει στο ιστορικό αυτό κτίσμα. Επίσης, μπορούμε να διακρίνουμε τα σύμβολα στην οροφή της εκκλησίας και τα ακριβά μάρμαρα που έχουν χρησιμοποιηθεί στην κατασκευή της. Έχει πολλά παράθυρα από όπου μπαίνει το φυσικό φως και γενικά είναι μια καλοσυντηρημένη, ζωγραφισμένη και διακοσμημένη εκκλησία που έγραψε τη δική της ιστορία!

Σύντομο βιογραφικό σημείωμα της Αμαλίας Κ. Ηλιάδη

Η Αμαλία Κ. Ηλιάδη γεννήθηκε στα Τρίκαλα Θεσσαλίας. Μετά την περάτωση της Μέσης Εκπαίδευσης εισήχθη μετά από Πανελλαδικές εξετάσεις ένατη κατά σειρά επιτυχίας και με υποτροφία, στο Τμήμα Ιστορίας-Αρχαιολογίας της Φιλοσοφικής Σχολής του Α.Π.Θ. Ολοκλήρωσε τις

προπτυχιακές της σπουδές το 1989, παίρνοντας το πτυχίο της με ειδίκευση στην Ιστορία και με βαθμό 8,34 (Λίαν Καλώς). Το ίδιο έτος εισήχθη στον Διετή Κύκλο Μεταπτυχιακών Σπουδών του Τμήματος Ιστορίας της Φιλοσοφικής Σχολής του Α.Π.Θ. και πήρε Δίπλωμα Μεταπτυχιακών Σπουδών (master) με ειδίκευση στη Βυζαντινή Ιστορία (Βυζαντινολογία) το 1992, οπότε και ολοκλήρωσε με βαθμό “άριστα” (9,8δ.) τον κύκλο των σπουδών της. Διδάσκει ως φιλόλογος στη Μέση/Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση από το 1991 και μέχρι σήμερα υπηρετεί ως λειτουργός της εκπαίδευσης με οργανική θέση στο Μουσικό Γυμνάσιο-Λύκειο Τρικάλων. Διετέλεσε διευθύντρια του 3ου Γυμνασίου Τρικάλων, του 5ου Γενικού Λυκείου Τρικάλων και του 9ου Γυμνασίου Τρικάλων, όπου σήμερα διανύει την επί θετεία υπηρεσία της, σύμφωνα με την πρόσφατη τοποθέτησή της. Είναι κάτοχος του Κρατικού Πιστοποιητικού Γλωσσομάθειας στις ακόλουθες ξένες γλώσσες: Αγγλικά ΚΠΓ Γ1(πολύ καλή γνώση), Γαλλικά ΚΠΓ Β2(καλή γνώση), Γερμανικά ΚΠΓ Β2(καλή γνώση). Παράλληλα, ασχολείται εντατικά με τη ζωγραφική και την ποίηση. Ως μορφές έκφρασης και μηχανισμοί εξισοροπητικοί και εκτονωτικοί του πολύπτυχου ψυχισμού της, αποτελούν συναισθηματικές δικλείδες ασφαλείας μα και απαραίτητο συμπλήρωμα της ψυχοπνευματικής της “ενότητας”. Το αγαπημένο της υλικό ζωγραφικής είναι η τέμπερα και η υδατογραφία και τα αγαπημένα της θέματα, τα τοπία και οι νεκρές φύσεις. Η ζωγραφική της τείνει να συγκεράσει το συγκεκριμένο με το αφηρημένο. Όσο για την ποίησή της, γράφοντας νιώθει πως “απλώνει την ψυχή της στον ήλιο να στεγνώσει απ’ τ’ ανεμόβροχα του χειμώνα”.

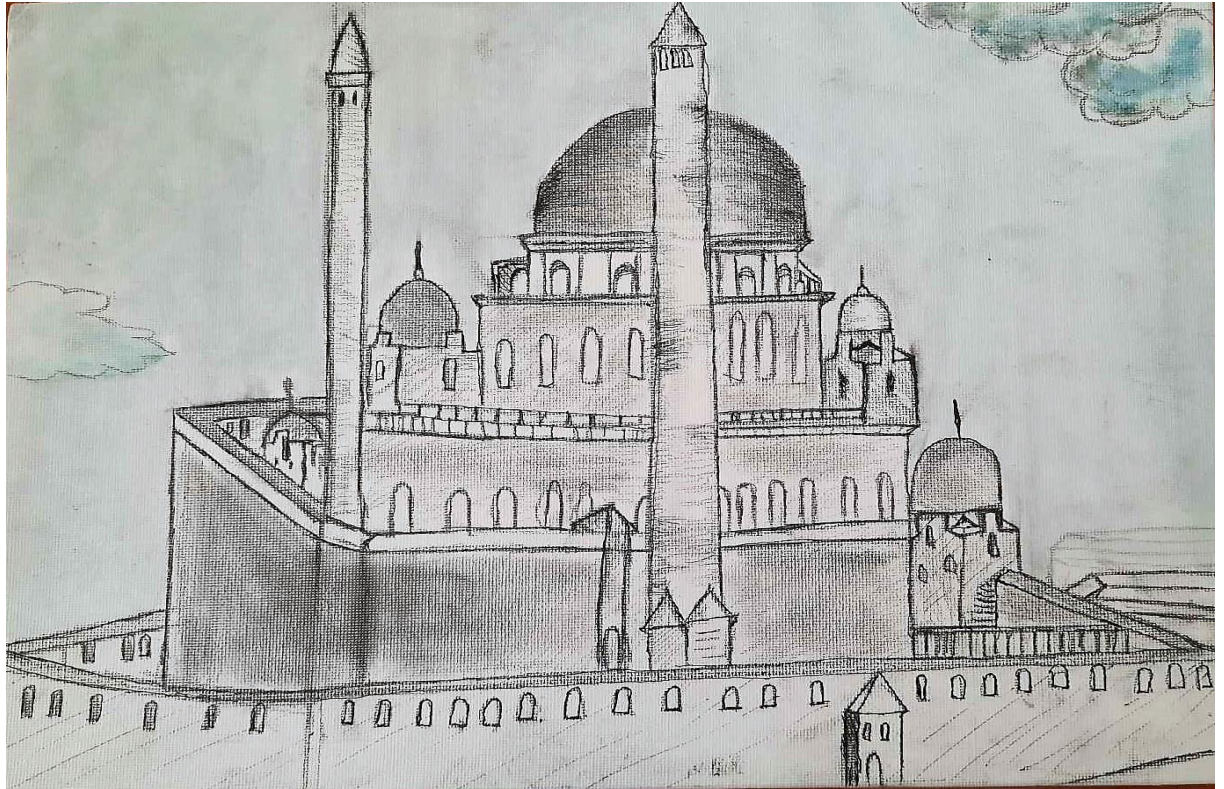

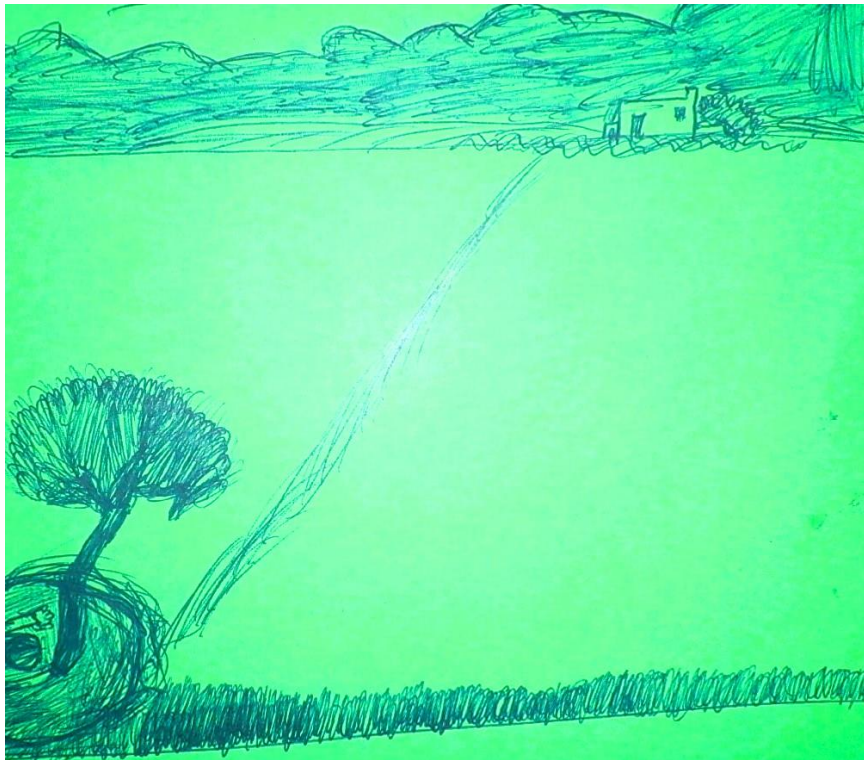

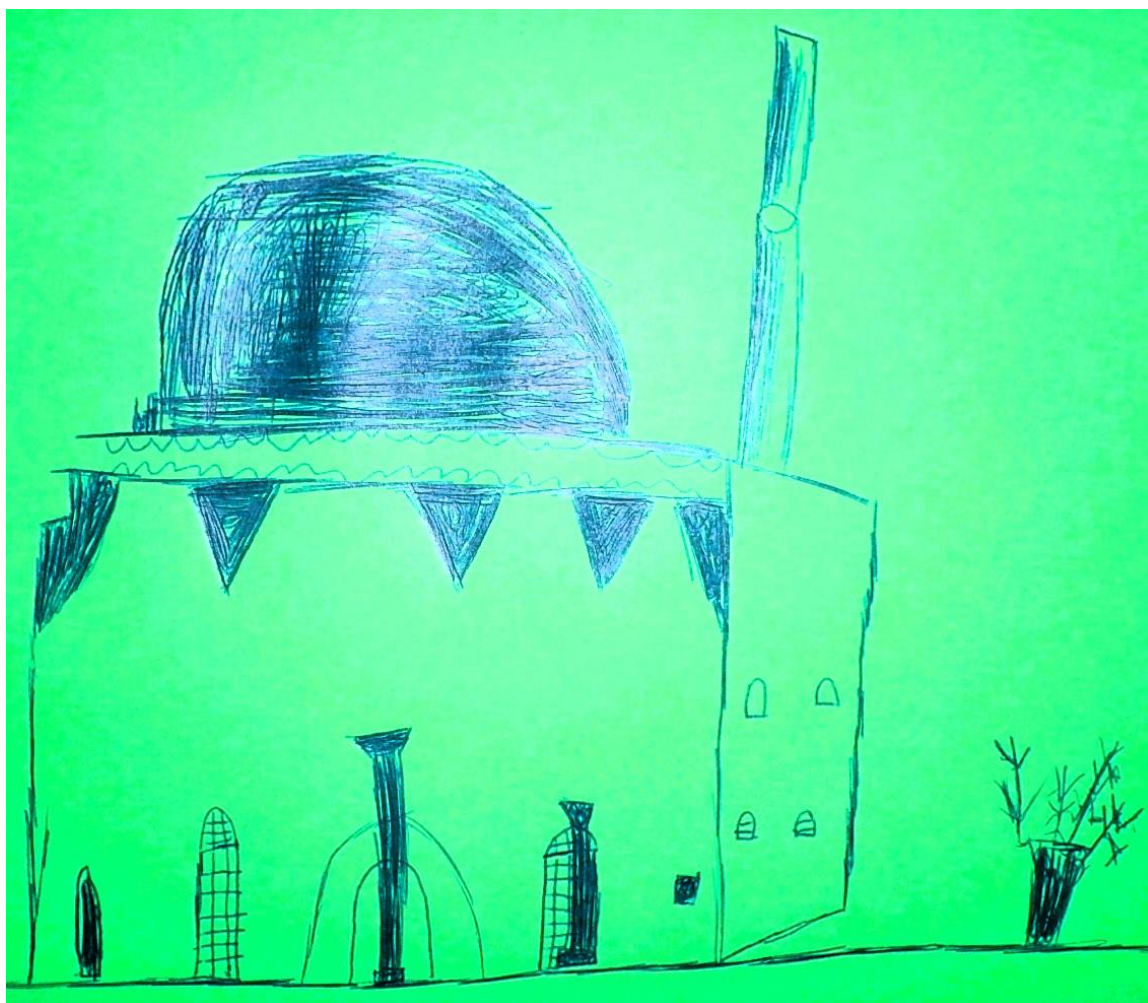

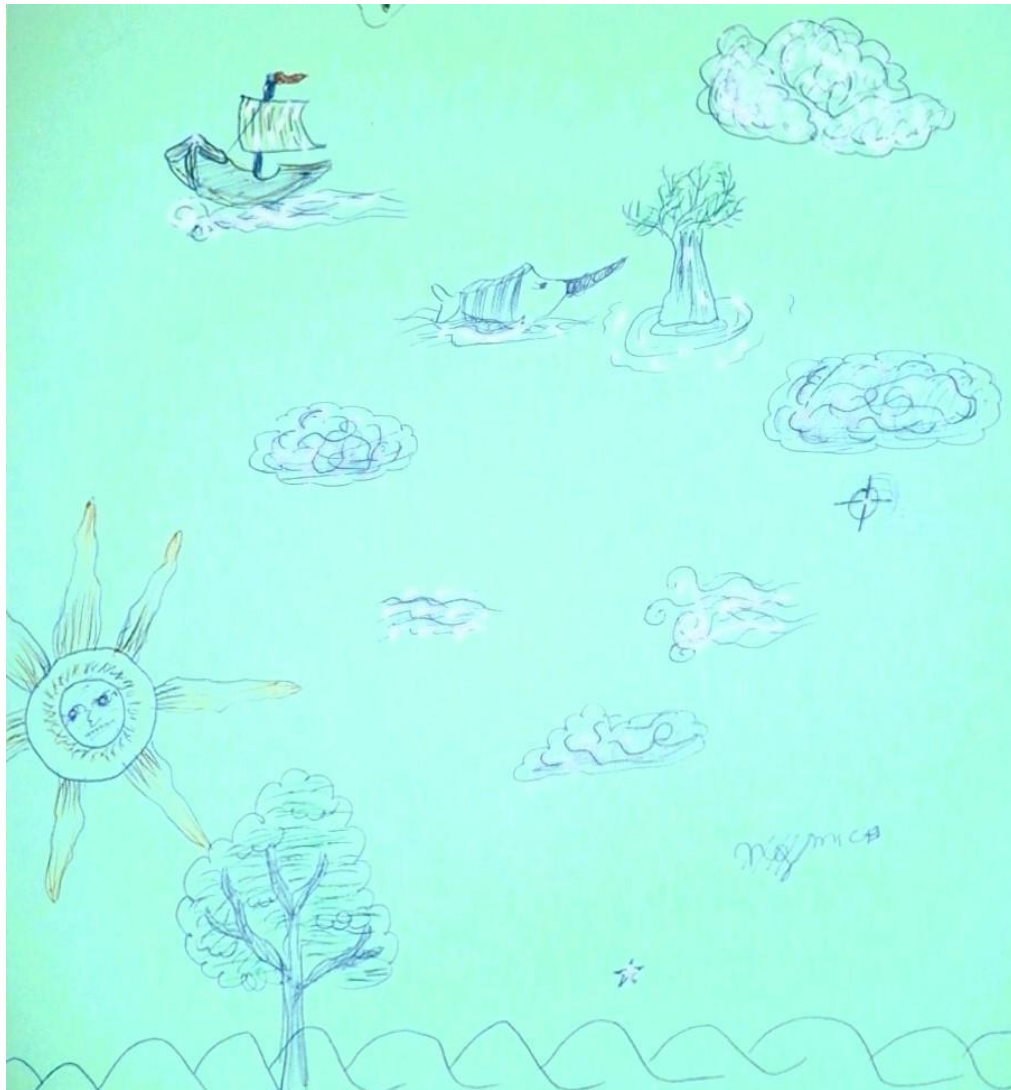
Ακολουθούν ορισμένα ζωγραφικά και φωτογραφικά έργα μαθητών/τριών, έργα ζωγραφικής και καλλιτεχνικές φωτογραφίες από τα παλιά Τρίκαλα (Ιστορικό Κέντρο, Βυζαντινό Κάστρο και συνοικία Βαρούσι), εμπνευσμένα από τον Βυζαντινό Πολιτισμό:

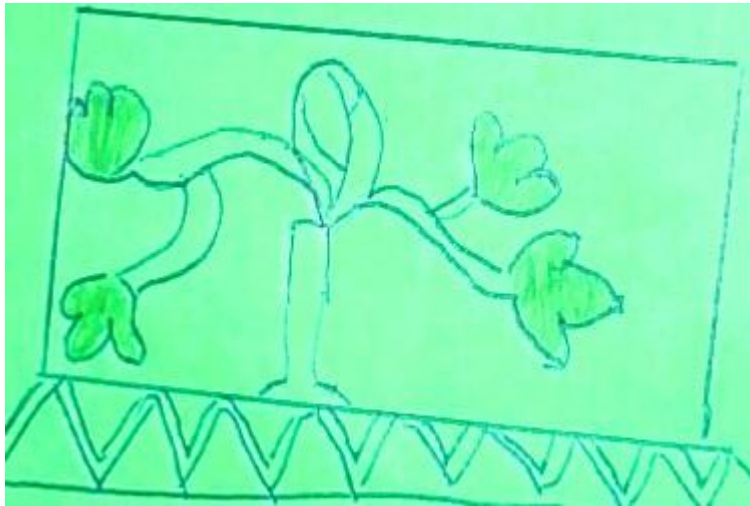
Βασιλείου Ελευθερία
Β'2

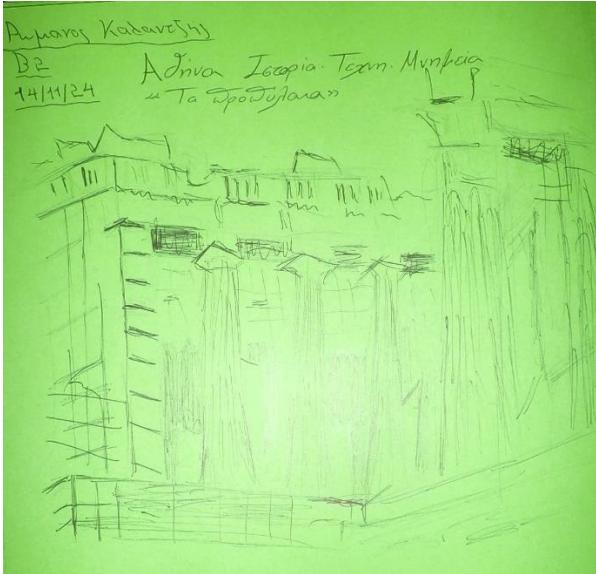

Ζωγραφική:

Ασπρούδη Ευαγγελία του Παναγιώτη, τάξη Β2 18-9-2024, 9-10-2024

Βασιλείου Ελευθερία του Ιωάννη, τμήμα Β2

Τζιουβάρα Χριστίνα, Α2, 30/9/2024

Ρέππα Σταυρούλα του Κων/νου, τμήμα Β1

Βουζαρανίδη Ηλιάνα-Ελένη του Θωμά, τμήμα Β2

Βράκα Σοφία, τμήμα Β1, Μαλικιώσης Ιωάννης, Κίσσας

Χρήστος, Αλεξοπούλου Ηρώ, Σαουλίδης Θεόδωρος, Σδρένια

Στέλλα, Ντάφος Βασίλειος, Μπακλαβά Χριστίνα, Κατσιάβας

Ιωάννης-Μάριος, Τράντου Λήδα, Καλαντζής Ρωμανός,

Τζοφώλης Αντώνιος, Σωτηρίου Νεκτάριος, Χύμας Αθανάσιος,

Παπακώστας Γεώργιος, Σιώμος Παναγιώτης.

Φωτογραφίες:

Τζιντζιρλή Αρετή, Κατσιγιάννη Βασιλική, Βασιλείου

Ελευθερία, Τράντου Λήδα, Σαουλίδης Θεόδωρος, Βράκα

Σοφία, Σαουλίδου Ευαγγελία, Στέλιος Θωμόπουλος,

Δημήτριος Μπαούσης, Στέφανος Κουτσιμπέλας, Μπακλαβά

Χριστίνα, Ζαχαράκης Νικόλαος, Κατσιγιάννη Βασιλική,

μαθητές/τριες τμήματος Β1 και Β2 του 9^{ου} Γυμνασίου
Τρικάλων

